

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Західноукраїнський національний університет
Факультет фінансів та обліку
Кафедра фінансів ім. С.І. Юрія

ЛАЗАРЧУК Наталія Анатоліївна

**Митні процедури при переміщенні товарів через
митний кордон України різними видами
транспорту / Customs Procedures when Moving
Goods Across the Customs Border of Ukraine by
Different Types of Transport**

спеціальність: 072 - Фінанси, банківська справа та страхування
освітньо-професійна програма - Митна справа

Кваліфікаційна робота

Виконала студентка групи
ФМСм-21
Н. А. Лазарчук

Науковий керівник:
к.е.н., доцент, В. І. Дмитрів

Кваліфікаційну роботу
допущено до захисту:

" ___ " _____ 20__ р.

Завідувач кафедри

_____ О. П. Кириленко

ТЕРНОПІЛЬ - 2022

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ.....	6
1.1. Митні формальності: сутність та їх характеристика.....	6
1.2. Теоретичні засади здійснення митного контролю та митного оформлення в Україні	14
Висновки до розділу 1	
РОЗДІЛ II. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ В УКРАЇНІ.....	28
2.1. Митні формальності під час здійснення залізничних перевезень пасажирів	28
2.2. Прагматизм здійснення митних формальностей при перевезенні пасажирів автомобільним транспортом	33
Висновки до розділу 2	
РОЗДІЛ III. ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ В УКРАЇНІ.....	41
Висновки до розділу 3	
Висновки і пропозиції.....	50
Список використаних джерел.....	52

ВСТУП

Актуальність теми. Функція митного органу полягає у просуванні та розвитку зовнішньої торгівлі, яка є найкращим інструментом для досягнення взаємодії між митницею та бізнесом. Українське митне законодавство визначає нові пріоритети, що дозволяють активніше розвивати міжнародні економічні відносини. Ці документи містять правові механізми, які забезпечують полегшення торгівлі між країнами. Але водночас, незважаючи на новий законодавчий підхід до діяльності митних органів, реальний перехід від конфронтації із суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності до плідної взаємодії залишає бажати кращого. Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності стурбований максимально швидким проходженням митних формальностей, мінімізацією митних платежів, швидким переміщенням товарів через митні кордони.

Одним із основних публічно-правових понять у сфері митної справи є поняття «процедура» та «митна процедура», що стосується якості митного права, ефективності діяльності митних органів, забезпечення прав і свобод митні органи, клієнти - корпоративні та приватні особи.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Донедавна у науковій літературі мало уваги приділялося визначенню сутності та змісту правових понять «процедура», «митна процедура», «митна процедура» та «адміністративна процедура». Ця проблема зазначена у роботах вітчизняних учених: І. Бережнюк, К. Бондаренко, О. Войцещук, Є. Додін, Ю. Дьомін, О. Мазура, П. Пашка, С. Пахомов, С. Терещенко, Р. Шишик та інші. У своєму дослідженні автори уточнюють сутність та призначення, організаційні умови митного контролю та процедури, а також наголошують на важливості пост-випускного контролю товарів у вільне звернення.

Метою кваліфікаційної роботи є проведення теоретичного та прагматичного дослідження митних формальностей при переміщенні товарів через митний кордон України.

Відповідно до мети роботи були поставлені наступні завдання:

- вивченню й узагальненню понять «митні формальності» та «митне оформлення» з урахуванням нового підходу до розуміння принципових засад його здійснення;
- розгляду особливостей порядку та процедури переміщення товарів через митний кордон України та його правове забезпечення;
- визначення специфіки митного оформлення при переміщенні вантажів через митний кордон України;
- ознайомлення з сучасною практикою здійснення митного контролю;
- визначення напрямів уніфікації митних формальностей в контексті удосконалення митного регулювання зовнішньої торгівлі.

Об'єктом дослідження є фінансові відносини, що складаються між митними органами та особами, які переміщують товари через митний кордон України.

Предметом дослідження є процес здійснення митних формальностей при переміщенні товарів через митний кордон України.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження склали загальнонауковий метод: діалектичний метод сприйняття та системного аналізу та приватнонауковий метод: історичний, порівняльний, формально-логічний, техніко-юридичний, узагальнення та ін. Таким чином, метод системного аналізу забезпечує цілісне та досить повне сприйняття поняття «митна процедура» через призму економічної науки, яке зміст і значення рамках відносин, складаються у процесі руху, стало можливим аналізувати. Товари перетинають митний кордон. Порівняння українського митного законодавства та норм міжнародних митних угод проведено порівняльно-правовими методами. Для виявлення та формулювання питань, що відображають взаємодію державного та приватного секторів у митній сфері, використовувався формальний та логічний підхід.

Інформаційна база дослідження: дані Державної митної служби України, Міністерства фінансів України, Державної служби статистики України, Державної податкової служби України, Національного банку України,

а також дослідження та публікації у періодичних виданнях вітчизняних та зарубіжних авторів з фінансових, податкових та митних питань.

Практична значущість отриманих результатів проведені дослідження, розробки, положення, висновки, пропозиції та рекомендації можуть бути використані у практичній діяльності митних органів щодо вдосконалення механізмів митного контролю та митного оформлення при переміщенні товарів.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг дипломної роботи складає 58 сторінок тексту. Робота містить 4 таблиці та 12 рисунків.

РОЗДІЛ I

ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ

1.1. Митні формальності: сутність та їх характеристика

Основною причиною проблем теоретичного характеру щодо визначення змісту та обсягу поняття «митні формальності» є його малодослідженість. Крім того, неспроможність та неузгодженість у процесі затвердження нових ідей та нових (інноваційних) підходів у сфері державної митної справи породили існування та інших проблемних сторін застосування поняття «митні процедури» у вітчизняній судовій практиці. Актуальність проблеми визначається ще й тим, що вона визначається без урахування сутності та змісту основних публічно-правових понять, що становлять норми діяльності, правові норми та практику їх застосування у правозастосовчій діяльності. Насправді важко визначити напрямки та методи розвитку демократичних засад організації суспільного життя, законодавства та роботи громадських інституцій в Україні.

Використання в інших значеннях, використання інших, більш усталених термінів, таких як «митні правила», «митні процедури», «митні адміністративні процедури», «митні процедури» та відносини між зазначеними правовими категоріями це велика проблема.

Неповне дотримання міжнародних договорів та угод у внутрішньодержавному розумінні терміна «митна процедура» у зв'язку із змінами законодавства України з питань митної справи країни.

Одним із основних публічно-правових понять у сфері митної справи є поняття «процедура» та «митна процедура», що стосується якості митного права, ефективності діяльності митних органів, забезпечення прав і свобод митні органи, їх клієнтів фізичних та юридичних осіб.

Донедавна у науковій літературі мало уваги приділялося визначенню сутності та змісту правових понять «процедура», «митна процедура» та «адміністративна процедура». Вчені Л. Р. Баяжитов, Ю. Д. Кнев та ін. працювали над проблемою розгляду сутності та змісту поняття «митна процедура». Але крім цих досліджень немає змістовних досліджень сутності та змісту такого публічно-правового явища, як «митне оформлення». У юридичній науці України та пострадянських країн також відсутні наукові дослідження таких публічно-правових понять, як «форма», «офіційна форма» та «адміністративна форма». Тому потрібно подальше вивчення поняття «митне оформлення», яке передбачає як уточнення поняття, а й визначення його місця у механізмі правового регулювання[1].

Таким чином, незважаючи на те, що у вітчизняній науковій літературі в цілому вже є досвід проведення досліджень поняття «митна процедура», досить тривала та безперервна історія застосування конкретних правових категорій у міжнародно-правовій екзистенційній практиці визначає особливу актуальність вивчення закономірностей формування та розвитку митних процедур наукових понять у галузі державної митної справи.

В українському законодавстві поняття «форма» виникло з або після приєднання України до Кіотського договору та запровадження поняття «митна форма» до українського митного права, але має інше значення. описано в першоджерелі. Такі різні значення, присутні в українському митному праві, виникли на етапі переведення Кіотської конвенції та імплементації її положень до українського законодавства. Спочатку відбулося ототожнення поняття форми та операції, потім відбулося розкриття поняття форми змістом поняття операції. Відповідно до Митного кодексу України поняття мистецтва має такі значення: «Митні процедури – сукупність дій, які здійснюються зацікавленими сторонами та фінансовими органами з метою дотримання вимог законодавства України про митну справу країни» [6]. Хоча можна зробити висновок про

наявність зв'язку між конкретними митними процедурами та конкретними митними операціями, цей зв'язок ще не встановлений.

Насамперед необхідно розглянути основні тлумачення, тлумачення та трактування найпоширенішого у літературі поняття «митна процедура». Адже саме зіставлення існуючих визначень дає змогу всебічно зрозуміти предмет дослідження, знайти галузеві деталі, встановити можливості легалізації та зворотного теоретичного збагачення.

Загальне поняття «митне оформлення» вже визначено Ю. Д. Куневим та Л. Р. Баязітовим. пройти через митний кордон»[1]. Однак якісь елементи адміністративної процедури це вимагає подальшого уточнення.

А. В. Марко зазначає, що: «правовими інструментами виступають закони, правозастосовні акти, договори, юридичні факти, суб'єктивні права, юридичні обов'язки, заборони, пільги, заохочення та покарання»[9].

Так, термін «формальність» немає достовірної етимології. Автор українського етимологічного словника зазначає, що слово «форма» визначається як: «абрис, контур, зовнішня межа предмета; будова, структура чогось, система організації; пристрій, шаблон»[47]. Деякі дослідники пов'язують етимологію терміна «формальність» із прикметником «формальний» (від латинського «formālis» — складений формою). Воно походить від латинського «форма». Зображення [14]. Так наприклад, порядок виконання митних формальностей, при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації, передбачає виконання послідових дій посадовими особами митних органів (рис. 1.1).

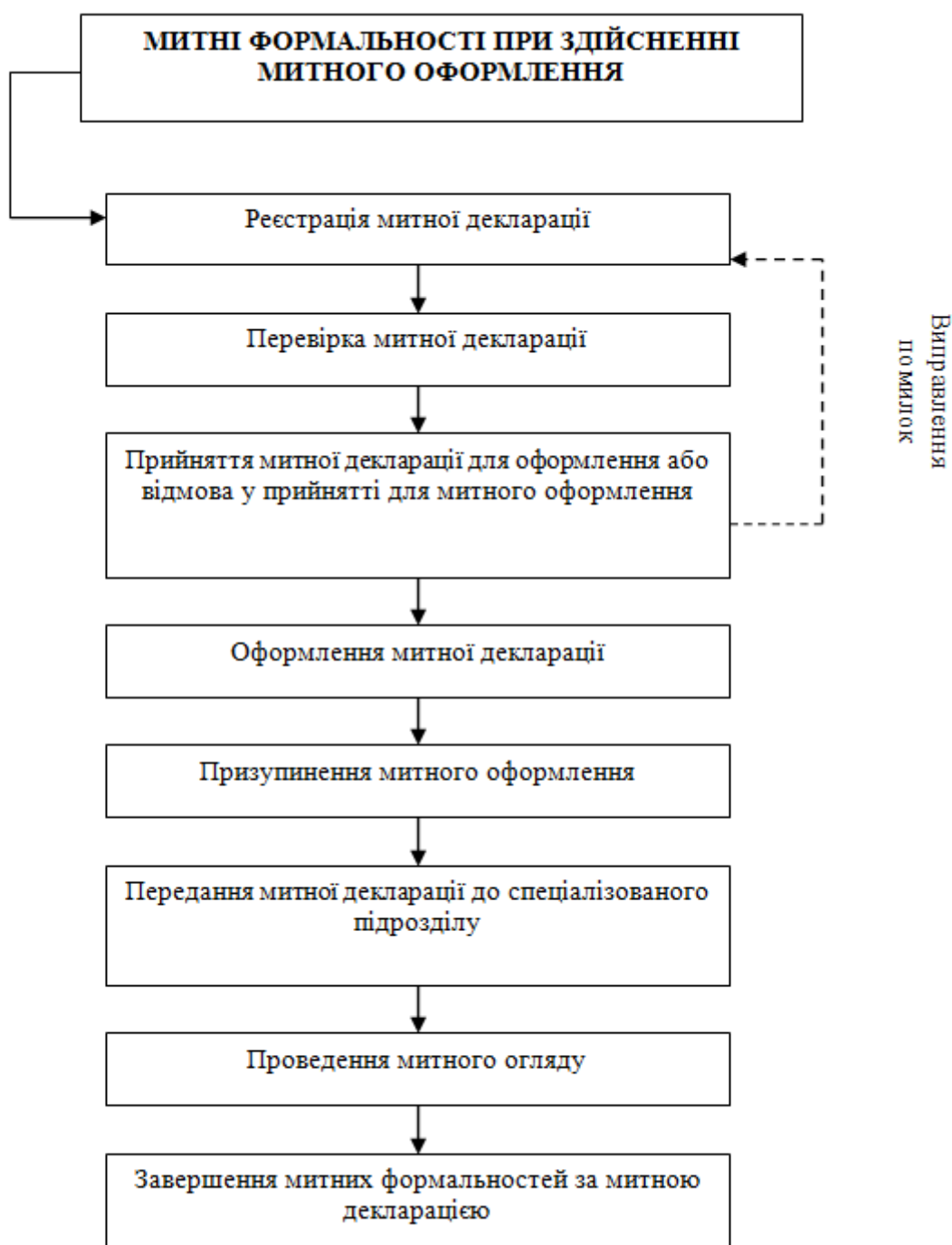

Рис. 1.1. Послідовність виконання митних формальностей при митному оформленні товарів

Джерело: складено на основі [14].

У словниковій літературі саме поняття «форма» має кілька трактувань як синонім слова «формалізм». Дії або умови, що необхідні для здійснення будь-якого бізнесу відповідно до ухвалених процедур, законності, якості

«формальне» за вартістю; громадські вимоги, умови, які мають бути дотримані під час реєстрації чогось [12].

Дане визначення поняття «форма» настільки абстрактно, що не дозволяє чітко визначити його місце у міждисциплінарних теоріях та системах знань. Однак через неоднозначність нашого розуміння досліджуваного поняття, багатогранності цієї наукової категорії та її багатогранності застосування специфікації об'єктів для обґрунтованого розгляду поняття «форма» у різних його аспектах нам цілком під силу.

Досить цікавою є позиція Є.Л. Писаревського, він аналізує поняття «формальність», що надається нормативним правовим актам, а під формою розуміються такі явища в правовій дійсності, спрямовані на забезпечення безпеки та захист інших публічних інтересів. положень правових норм публічно-правового характеру; вид юридичного факту, який ви представляєте. 2) Елементи національних органів чи відповідної іноземної офіційної правової (контрольно-наглядової) діяльності. Документ, знак або символ, які через свою наявність у громадян доводять законність здійснення ними своїх прав та обов'язків.

Аналіз сучасної юридичної літератури показує, що здебільшого поняття «митна процедура» використовується для опису порядку дій посадових осіб митних органів прокуратури та інших учасників митних правовідносин, чий доручення покладається здійснення процедур [21]. Слід зазначити, що запропонована концепція дає змогу чітко визначити дві важливі особливості митного оформлення. 2) орієнтуватися виконання конкретних процедур;

Також необхідно звернути увагу на визначення поняття "митні процедури", встановлене Всесвітньою митною організацією. Таким чином, згідно з Міжнародним словником митної термінології, «митні процедури» — це всі операції, які зацікавлені сторони та митниця мають виконувати для дотримання митного законодавства. Водночас, такі процедури можуть включати процедури, що стосуються фітосанітарного, ветеринарного, імміграційного, валютного та ліцензійного регулювання [2, стор. 10].

У деяких європейських країнах процедури санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-гігієнічного, фітосанітарного, екологічного контролю окремих товарів та контролю за переміщенням культурних цінностей здійснюються у формі попереднього документального контролю. Зокрема, наразі в Україні здійснення окремих процедур у пунктах пропуску товарів, що переміщуються через митний кордон України, покладено на органи митного контролю Митної служби України.

Українське митне право та правозастосовна практика не дозволяють чітко розмежувати фактичний склад здійснення прав та законних інтересів. Діяльність органів, на які покладено завдання реалізації митного законодавства (митних служб), та органів державної влади, які безпосередньо формують митне законодавство або беруть участь у цьому процесі, насамперед спрямовано такі невизначені умови. Відсутність чіткого визначення фактичного складу у законі, якщо на підставі заяви від зацікавленої особи потрібне вчинення додаткових дій, вимог та надання інформації та документів під виглядом виконання митних формальностей. багато негативних явищ. Все це обов'язкові для клієнта умови та обов'язки щодо реалізації прав та законних інтересів.

Під час аналізу нормативно-правової практики поняття «митна процедура» у сфері міжнародного права слід також звернути увагу на положення статті 8. Відповідно до статті 5 Митного законодавства ЄС під поняттям «митні формальності» розуміються всі операції, які мають здійснюватись фізичними особами та митними органами дотримання митного законодавства.

Слід також звернути увагу до змісту поняття «митне оформлення» у тих п. 16 ст. Митний кодекс ЄС означає будь-яку з таких процедур, відповідно до яких товари можуть бути введені у вільне обіг, спеціальна процедура («спеціальна процедура») або для експорту: Водночас ст. Стаття 210 Митного законодавства ЄС розрізняє чотири спеціальні митні режими («спеціальні процедури»). зберігання (митні склади та вільні зони); специфічне використання (тимчасове ввезення та кінцеве використання); переробка

(внутрішня та зовнішня) [5]. Тому положення митного права ЄС фактично розмежують поняття «митна процедура» та «митна система».

Повертаючись до розгляду поняття митного оформлення, наголосимо на тому факті, що в правовому полі країни формальне визначення поняття «митне оформлення» з'явилося відносно нещодавно і конкретизовано у положеннях Закону про митну справу. повинні повернути. Україна (далі – Митний кодекс України). Водночас поява поняття «митні процедури» в українському законодавстві з питань національної митної справи обумовлена адаптацією та гармонізацією українського законодавства із загальноєвропейськими нормами та стандартами.

Таким чином, стаття 29, частина 1, Тлумачення положень ст. Стаття 4 Кримінального кодексу України свідчить, що митне оформлення є сукупністю дій, які мають бути вчинені громадянами та суб'єктами підприємницької діяльності, з одного боку, та органами митного контролю Національної податкової служби України, з іншого боку. , на виконання вимог законодавства України про державні митні справи. Також визначальним фактором щодо обсягу митних процедур є мета переміщення через митний кордон України. З іншого боку, відповідно до положень ч. 21 п. 1 ст. Відповідно до статті 4 КК України митна процедура загалом та порядок її здійснення складають митну процедуру.

У зв'язку з цим слід зазначити, що при тлумаченні положень законодавства України про митну справу країни поняття «митна процедура» має ширше значення, ніж «митна процедура». Він містить як визначення необхідного комплексу дій, а й офіційно встановлений порядок виконання. І, на думку деяких учених, таку позицію можна вважати цілком правильною та спрямованою на гармонізацію понятійного апарату сфери митної справи країни.

Водночас діє класифікатор митних процедур, який може бути визначений за результатами застосування системи управління ризиками, створений у вигляді таблиці, що містить коди митних процедур для кожного виду митної процедури. поле національного податку збільшення. Серед них перевірка документів та відомостей, митних перевірок, інших державних органів, установ

та організацій, направлення запитів до іноземних дозвільних органів для встановлення достовірності поданих документів, вимог законодавства України, включає проведення документованої перевірки дотримання Державних митних справ, у тому числі своєчасність, достовірність, повнота вчинення, сплати платежів мит та інших митних процедур, передбачених Кримінально-процесуальним кодексом України.

Тому, аналізуючи положення митного законодавства України, можна зробити висновок, що на практиці митні процедури визначаються процесуальними нормами, цілями та завданнями законодавства України про митну справу. Важливість їх реалізації полягає у практичній реалізації норм матеріального права, зміст яких у кожному конкретному випадку залежить від: 2) спосіб переміщення товарів (вид транспорту) 3) спосіб переміщення товарів (тип перевізника та вид договору перевезення); Митне оформлення складається з окремих процесів, що стосуються: 1) Декларація товару. 2) митне оформлення; 3) митне адміністрування.

Митне оформлення є основним правовим інструментом митного оформлення і при цьому було вирішено визначити фактичну організацію діяльності двох сторін взаємодії при митному оформленні: органів державної влади та громадян (митниці та посадових осіб). Оскільки їхні дії мають юридичну силу та визначають правові межі між приватним та публічним правом та між приватним правом та публічним інтересом, вони потребують регламентації на законодавчому рівні.

Спосіб проведення митної процедури є її виконання, що полягає у наданні юридичної сили подіям, обставинам і фактам, що підтверджують виконання визначених митним законом умов для виконання зобов'язань сторін у митній процедурі. У більшості випадків значення понять «процедури митного оформлення» та «заходи митного контролю» замінюються або прирівнюються до поняття «процедури митного оформлення», що спричиняє плутанину у праворозумінні та правозастосуванні митниці, це нюанси яке має українське право.

На підставі викладеного можна виділити такі важливі особливості митної процедури, встановленої законодавством України про митну справу в країні: Митне оформлення є юридичним обов'язком. Об'єктами митного оформлення є дві протилежні сторони митних правовідносин (громадяни та юридичні особи, з одного боку, та органи митного управління Митної служби України, з іншого). Спосіб проведення митних процедур є здійснення дій, метою яких є забезпечення дотримання вимог законодавства України про митну справу країни.

Таким чином, предметом саме міжнародного співробітництва, а також міжнародно-правового регулювання є саме ті митні формальності стали у зв'язку зі своєю першочерговою значимістю у сфері правового регулювання. Так, без проходження митних формальностей саме є неможливим в Україні та світі легальне переміщення товарів, транспортних засобів через митні кордони держав та митних союзів. Крім того, в Україні та світі митні формальності є саме визначальною ланкою сплати митних платежів (адже в залежності від застосовуваних митних формальностей ними сплачуються ті чи інші митні платежі), набуття товарами та різними транспортними засобами різних правових статусів в країні для митних цілей, а також інструментом досягнення основних цілей митної справи – забезпечення застосування заходів митно-тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоторговельної діяльності.

1.2. Теоретичні засади здійснення митного контролю та митного оформлення в Україні

Одним із основних критеріїв виділення галузей права є кодифікований акт, який здійснює безпосереднє правове регулювання суспільних відносин та об'єднання комплексу нормативно-правових положень, пов'язаних із рухом. Точно виконувати роль (кар'єра). Перевезення товарів і транспортних

засобів через митний кордон. Що стосується митного законодавства, то базовим законом є Митний кодекс України (далі – Митний кодекс України). З моменту прийняття у 1991 році та проголошення Україною незалежності до остаточної редакції (2012) кодифіковані галузеві закони виконували в основному спрямовуючу та інформаційну функцію в правовому регулюванні митної справи, а чинний містить значну кількість визначальних критеріїв, які допоможуть забезпечити виконання правил. норми митного права, в яких використовуються відповідні категорії та поняття;

Чинним національним законодавством, відповідно до Указу Митної служби України від 22 грудня 2010 року № 1514, митне оформлення визначено формою митного контролю. На підставі статті 336 Кримінального кодексу України особливо важливо документально підтвердити дотримання законодавства України з питань державної митної справи. Отже, співвідношення між перевіркою документів та митним оформленням відповідно до законодавства України з питань державної митної справи має такий вигляд: (рис. 1.1).

Питанням організації, а також здійснення саме митного контролю присвячений XI розділ МК України, відповідно до цього кодифікованого документа митному контролю підлягають всі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

На практиці розрізняють такі види митного контролю:

- попередній документальний контроль, який здійснюється в пунктах пропуску через державний кордон України;
- контроль під час митного оформлення товарів та транспортних засобів комерційного призначення;
- митний постаудит – контроль після митного оформлення товарів та транспортних засобів комерційного призначення.

За загальним правилом виконання працівниками органів національної безпеки своїх обов'язків найчастіше пов'язане з обмеженням прав, свобод та інтересів громадян та суб'єктів господарювання, належне забезпечення яких є основним конституційним правом державного органу.

У зв'язку з цим актуальним і важливим є питання створення адекватної правової бази для адекватного правового забезпечення діяльності ДМС. При правовому забезпеченні їхньої діяльності ми розробляємо нормативні правові акти, що визначають завдання та функції Державної митної служби, її правовий статус, форми та методи її діяльності, спрямовані на здійснення системи Державної митної служби.

Ефективність та оперативність митного адміністрування багато в чому залежать від належного нормативного регулювання діяльності державної митної служби, зокрема чіткої регламентації порядку здійснення митних процедур та процедур митного адміністрування, їхньої логічної послідовності. В результаті немає сумнівів, що це сприятиме зміцненню правопорядку в галузі митного та нормативно-правового регулювання.

При здійсненні своїх повноважень посадові особи митних органів країни зобов'язані дотримуватись правил та інструкцій, що регулюють пропуск громадян, вантажів, комерційних транспортних засобів, товарів та особистих речей через митний кордон України, а також чітке митне оформлення. суворо дотримується. Передбачено митне адміністрування та митне оформлення.

Сама Конституція України містить норми про те, що принципи зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності та мит в Україні визначаються виключно законодавством України. Крім того, Конституція України встановлює основу для ухвалення інших законодавчих та підзаконних актів, що наголошують на її значенні в системі правового забезпечення діяльності органів доходів та податків. Також Конституція України гарантує право на оскарження судових рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, зокрема посадових осіб митниці. Так, припущення свавілля адміністративних органів виключено. При прийнятті адміністративного акта державні органи зобов'язані враховувати, чи цей акт витримує судову перевірку відповідно до закону та закону.

Вищезгадані нормативні документи регламентують конкретну реалізацію на практиці основних правових норм у сфері митної справи та митних відносин, що декларуються національним законодавством. Водночас митна та митно-

правова система мають свої особливості. Насамперед тому, що у цій сфері питома вага міжнародних договорів в Україні як джерела правових норм є значно вищою, ніж в інших галузях економіки, і тому внутрішньодержавне право не є абсолютно домінуючим. І навпаки, у разі протиріччя між правовими нормами, національним законодавством та міжнародним правом застосовується останнє.

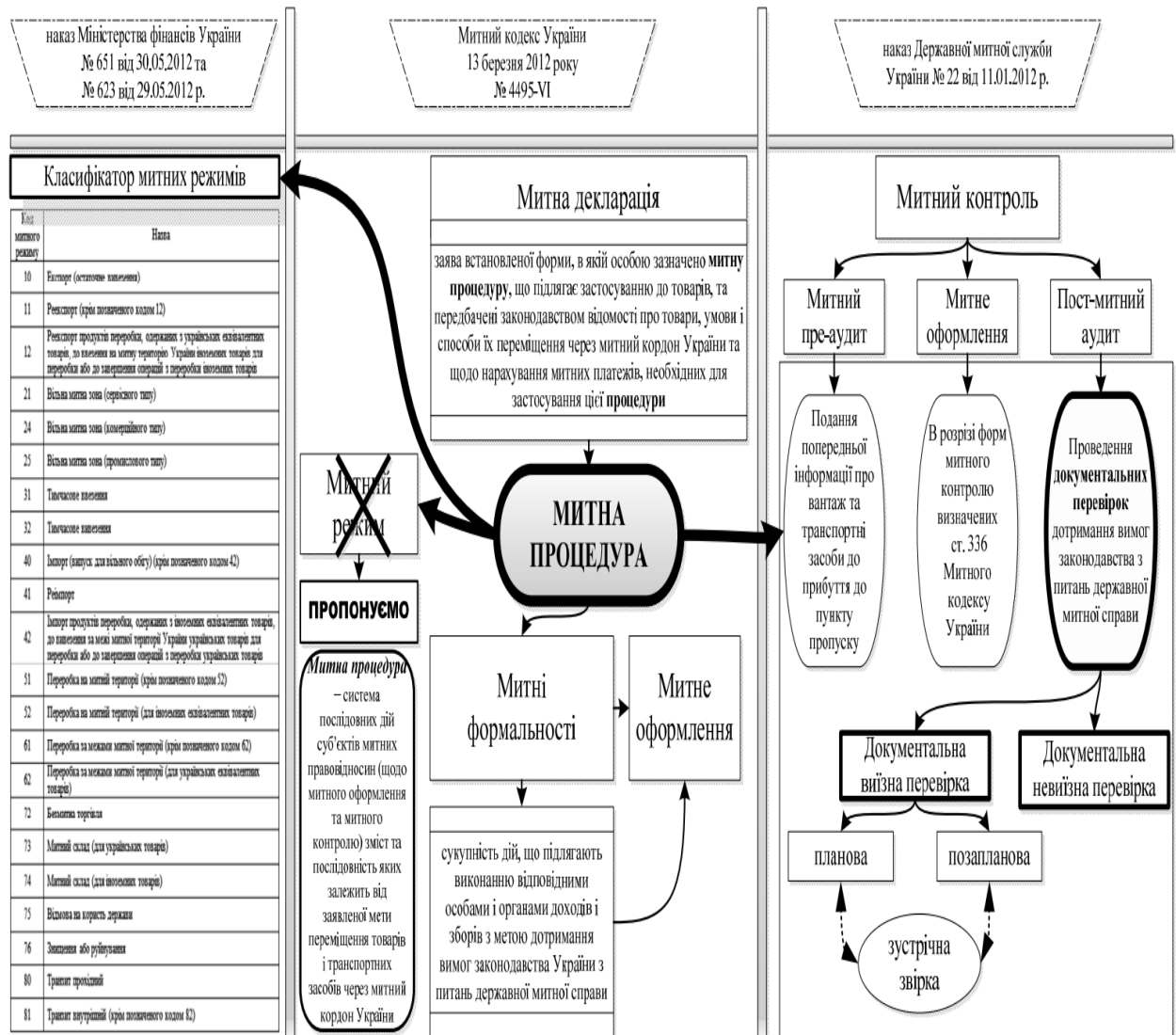

Рис. 1.1. Взаємозв'язок митного постаудиту з митними процедурами.

Джерело: [48].

Згідно до ст. 336 МК України однією із форм митного контролю в Україні є проведення документальних перевірок підприємств – суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності щодо дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, зокрема своєчасності,

достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, які отримали назву «митного постаудиту».

Метою документальної перевірки підприємства є контроль правильності заповнення митної декларації, достовірності відомостей, що містяться у митній декларації, законності ввезення (переміщення) товарів на митну територію чи територію України. Вивезення (переміщення) товарів за межі вільної митної території України або за межі вільної митної території, достовірність, своєчасність, повнота обчислення, сплата платежів мит. Предметом таких перевірок є дотримання митного законодавства України та виконання заходів регулювання щодо України:

- правильності визначення саме бази оподаткування, достовірності, своєчасності, та повноти нарахування і сплати митних платежів;
- обґрунтованості і законності надання та (отримання) пільг, а також звільнення їх від оподаткування;
- правильності класифікації згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності товарів, які підлягають митному оформленню;
- відповідності фактичного використання переміщених через митний кордон України товарів заявленій меті такого переміщення та/або відповідності фінансових та бухгалтерських документів, договорів (контрактів), звітів, калькуляцій, інших документів підприємства, що перевіряється, інформації, яка зазначена в митній декларації, декларації митної вартості, за якими проведено митне оформлення товарів у відповідному митному режимі;
- законності переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон України, зокрема ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

Документальні перевірки проводяться посадовими особами уповноважених структурних підрозділів органів доходів та зборів з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ [68].

В Україні розпочато процес формування системи митного постаудиту, який поступово вдосконалюється. Розроблено та впроваджено нормативно-

правові акти, що регламентують процес організації, проведення та оформлення результатів експертизи документів на відповідність законодавству України про державні податки.

Відповідно до рекомендацій Всесвітньої митної організації з митного постаудиту, при застосуванні аналізу ризиків та методів митного постаудиту митниця може більш ефективно концентрувати ресурси та співпрацювати з бізнес-спільнотою для підвищення рівня роботи. Дотримуйтесь міжнародних норм та полегшуйте торгівлю. Світова митна організація в рамках процесу пост-аудиту митниці розгляне структуру дослідження відповідних комерційних бізнес-систем, фінансових та нефінансових звітів, договорів купівлі-продажу, фізичних запасів товарів та інших активів як засіб вимірювання та покращення визначено саме дотримання технічних норм.

Перехід від прикордонного контролю до постмитних перевірок зазвичай займає роки, оскільки мають бути розроблені нові процеси та процедури, а працівники мають набути нових навичок. Проте проведення постмитних перевірок — це не окремий процес, а процес, який необхідно включити до більш широкого контексту спрощення процедур торгівлі, митного оформлення, складських процедур та інших процедур. Потім митний контроль, як правило, переміщається з кордону до навколишнього середовища після ввезення (ввезення) товарів. Деякі митні органи проводять так званий постімпортний контроль як перший крок перед згодою на узгоджений аудит. Цей підхід також рекомендується для використання в Україні.

Митний постаудит має такі переваги:

- рівні ризику тут можуть бути легко оцінені і на них саме легко реагувати;
- торгові процедури спрощені та на момент саме митного оформлення, оскільки контроль на кордоні скорочений;
- митні органи можуть як сприяти реалізації концепції саме добровільної відповідності та самооцінки;
- ресурси саме митних адміністрацій використовуються ефективніше;
- підозрювані саме у шахрайській діяльності суб'єкти

зовнішньоекономічної діяльності також можуть бути ідентифіковані та відправлені у відповідний відділ для вжиття заходів;

- створює основи для оцінки подальшого саме права на статус уповноваженого економічного оператора (у разі потреби).

Крім того, суперечки між саме митними органами та імпортерами з питань щодо митної вартості товарів, спричиняють довготривалі судові процеси, затримки під час митного оформлення їх товарів й створюють зайву напругу у відносинах між саме державними органами та бізнесом. Виходом з такої непростой ситуації пропонується зміна акцентів щодо контролю за митною вартістю товарів: з короткого часового відрізка, поки товари перебувають під митним контролем – на етап після випуску товарів. Переваги такого відходу такі:

- значне спрощення та уніфікація міжнародної торгівлі, що відповідає міжнародній Кіотській конвенції саме з гармонізації та спрощенні митних процедур;

- стимулювання національних митних органів до саме аргументованого доведення недостовірності тої заявленої митної вартості – це реалізація презумпції невинуватості саме декларанта;

- зменшення строків та часу митного оформлення, реальне скорочення саме кількості документів для підтвердження актуальної митної вартості, що подаються під час митного оформлення;

- надання більшого часу митниці для перевірки правильності визначення митної вартості (він не буде обмежений чотирма годинами, відведеними для митного оформлення);

- повна реалізація основного права декларанта надавати свої аргументи для захисту задекларованої саме митної вартості (як це передбачено Рішенням Світової організації торгівлі 6.1 «Випадки, коли митні адміністрації мають підстави сумніватися в достовірності або точності заявленої вартості»);

- уніфікація порядку саме нарахування того податкового зобов'язання контролюючим органом згідно основних результатів коригування митної вартості з порядком податкових донарахувань за ПКУ.

Потужним інструментом у цьому напрямку стане Митна служба України з налагодження ефективного обміну інформацією з податковими та митними органами більшості країн світу на основі Міжнародної угоди про взаємну допомогу у митних та податкових питаннях, міжнародному співробітництві.

З прийняттям нової редакції МК України [44] загалом кодекс про митницю було прийнято відповідно до міжнародного права в галузі митного регулювання. Вперше до термінології вітчизняного митного права у галузевому кодифікаційному законі додано поняття «митне оформлення». Адаже ще на стадії оприлюднення проекту закону про внесення змін та доповнень до ПК України в адміністративно-правовій літературі розпочалася дискусія, яка триває й досі щодо співвідношення таких понять, як «митні правила», "Митні процедури", "Митна система", "Митні процедури". Враховуючи мету даної роботи, досліджуємо правову природу та зміст поняття «митна процедура» у міжнародних договорах та угодах.

З розуміння змісту цього розділу видно, що з митному оформленні декларанти, уповноважені особи і посадові особи митних органів роблять безліч дій різного характеру з метою зрештою переміщення товарів через митний кордон. По-перше, перед поданням декларації на товари декларант може оглянути товар та взяти зразки. По-друге, безпосередньо подає, реєструє та перевіряє товарні декларації. По-третє, огляд товарів, тобто проведення митними органами власне огляду товарів з метою встановлення відповідності характеру, стану, походження, кількості та вартості товарів даним, зазначеним у декларації. фактичне здійснення митного контролю митницею) товарів. По-четверте, за відсутності порушень випуску товарів, тобто товарів, зазначених у декларації, буде вироблено після ухвалення рішення про відмову у проведенні перевірки. Імпорتنу або експортну ліцензію або іншу необхідну документацію було представлено. Відображаються всі дозволи, пов'язані з певним кроком. Усі мита та податки сплачено або вжито необхідних заходів для забезпечення оплати.

У Міжнародному митному глосарії, що видається Всесвітньою митною організацією, під митним оформленням розуміються всі операції, які

здійснюються сторонами та митними службами для дотримання митного законодавства. Примітка до цього визначення вказує на те, що на додаток до митних процедур, пов'язаних з різними митними процедурами, можуть бути включені процедури, пов'язані з фітосанітарними, ветеринарними, імміграційними, валютними та ліцензійними правилами. Варто звернути увагу на широкий спектр можливих трактувань цього терміну. Розробник цього документа передбачає включення до нього дій, пов'язаних із митним оформленням, митним контролем та оподаткуванням товарів, що переміщуються через кордони, а також фітосанітарних, ветеринарних, імміграційних, валютних стандартів та стандартів ліцензування.

Зверніть увагу, що у деяких країнах світу, зокрема в Україні, саме на митну адміністрацію покладається виконання заходів щодо дотримання деяких вищезгаданих норм. Тому з метою створення сприятливих умов та спрощення процедури контролю товарів, що перебувають у дорозі через кордони України, Рада Міністрів України ухвалила рішення про попередній документальний контроль товарів у пунктах пропуску через кордон України. Здійснення, який визначає порядок проведення санітарно-епідеміологічних перевірок у пунктах пропуску через кордон України, у формі фітосанітарного, ветеринарного, екологічного контролю та попереднього документального контролю товарів, що ввозяться. Контроль за переміщенням культурних цінностей на митній території України та підлягають встановленому законом типу контролю. Здійснення такого контролю під час перетину кордону покладено на митні органи України.

Вважаємо, що включення до митних процедур заходів, що здійснюються митними органами щодо перевірки документів, пов'язаних з дотриманням санітарних, ветеринарних та інших норм, є цілком виправданим кроком. Я тут. Така ситуація лише сприяє забезпеченню безпеки та спрощенню міжнародної торгівлі, що є пріоритетом у діяльності митних органів.

Наповнення українського МК нормативними визначеннями прискорить завершення процесу формування Митного права як самостійної правової галузі комплексного характеру у правовій системі країни.

Окремі проблеми, що виникають у безпосередній діяльності посадових осіб митних органів та інших фахівців у галузі митного права, пов'язані насамперед не з недоліками правового регулювання, а з недосконалістю механізмів забезпечення дотримання норм митного права та індивідуальною суб'єктивністю, обумовленою факторами.

Таким чином, митне управління для осіб, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, є складним і трудомістким процесом. Також якість та ефективність виконання митних процедур під час розгляду документів на відповідність вимогам законодавства України з питань державної митної справи залежить від того, наскільки це законодавчо врегульовано та системно гарантовано.

Також національне законодавство повністю відповідає міжнародним нормам та стандартам, Митному кодексу Співтовариства та рекомендаціям ВМО щодо тлумачення таких понять, як «митна процедура», «митна процедура», «митна процедура», «митна процедура». Ви можете вказати, що ви робите. Поняття митного оформлення являє собою систематизований набір фактичних передумов у спільних нормах діяльності вітчизняних та іноземних осіб, які беруть участь у фізичному переміщенні товарів через митні кордони. Запропоновано в даному дослідженні не лише гармонізації підходів до формулювання визначених понять у законодавстві України, а й подальшому розвитку законодавства, регулювання відносин між приватним сектором та органами державної влади; публічно-правових) і приватно-правових суб'єктів при їх здійсненні.Ця відмінність вимагає ясності та прозорості, що призводить до справжньої згоди балансу прав та обов'язків обох сторін правовідносин у публічній сфері.

Наведені визначення сприяють створенню нормативної моделі формування та здійснення митної діяльності, в якій визначається спільна система діяльності акторів (державного та приватного секторів на національному та міжнародному рівні), що колективно налаштовують митні органи. Сприяти демократизації відносин між державами та суспільствами через механізми, що спрощують митні процедури.

До адміністративної відповідальності порушення митних правил може бути притягнуто лише громадяни, досягли на даний момент скоєння такого правопорушення 16-річного віку, а разі скоєння правопорушень компаніями - посадові особи цих підприємств.

Порушення митних правил може спричинити адміністративні стягнення у вигляді: попереджень, штрафів, конфіскації товарів, комерційних транспортних засобів – безпосередніх об'єктів митних правопорушень, товарів, спеціальних транспортних засобів, що використовуються для приховування товарів транспортні засоби з вбудованими складськими приміщеннями.

Отже, повноваження фінансових органів на здійснення митного оформлення при митному оформленні товарів та транспортних засобів надані Митним кодексом України та іншими нормативними актами України. Законодавство України передбачає кримінальну, адміністративну та дисциплінарну відповідальність для працівників фінансових установ за недотримання чи порушення митних процедур.

Таким чином, законодавством України також передбачено права та обов'язки громадян, декларантів, перевізників, експедиторів та інших уповноважених осіб, а також види відповідальності за порушення митного законодавства.

Висновки до I розділу

Митна процедура - це правовий інструмент, пов'язаний з визначенням і юридичним закріпленням багатьох юридичних фактів як невід'ємної частини фактичного складу митних процедур. Особливістю митної процедури є те, що вона поєднує два види діяльності, а тому організація фактів у формі митних процедур є обов'язком двох сторін взаємодії в митній процедурі, тобто митної служби та її цільової аудиторії. відповідний закон. Він буде виконаний.

Необхідно визначити проблеми. Зважаючи на важливість реальної структури будь-якої діяльності, від неї залежить ефективність права, а отже, можливість реалізації своїх прав і законних інтересів, не виходячи за межі правового поля.

Згідно з наведеним вище визначенням «митної процедури», юридична процедура використовує певну юридичну структуру (концепцію) для примусового переходу від однієї операції до іншої з визначеним результатом. Зауважте, що вона повинна бути зафіксованою ".

Чинний український МК має 21 главу, абсолютна більшість з яких передбачає митні процедури. країна походження товару митна вартість товару та спосіб її визначення; митна система; митне оформлення товарів через кордон України, переміщення та транзит комерційного транспорту та митні процедури при переміщенні різними видами транспорту. Зберігання та утилізація товарів, комерційні перевезення на митних складах. митне оформлення, сплата митних платежів, гарантії виконання зобов'язань перед митними органами, особливості переміщення та оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, іноземними представництвами, міжнародними організаціями. Ми сприяємо захисту прав інтелектуальної власності. Здійснення митними органами контролю за окремими видами господарської діяльності. митна статистика.

Таким чином, за час дії Митного кодексу України докорінно змінено правові положення загального митного оформлення та національних митних декларацій. Митно-процесуальна кодифікація передусім стосується міжнародно-правової теорії у сфері регулювання митних процедур за новими кодексами договорів СОТ та ВМО. При цьому удосконалення та стабілізація митного регулювання має стати основним механізмом модернізації підходів до формування нових концепцій митних процедур.

РОЗДІЛ II

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ В УКРАЇНІ

2.1. Митні формальності під час здійснення залізничних перевезень пасажирів

Одним із важливих завдань удосконалення транспортної системи швидкісних пасажирських перевезень на залізницях України є визначення раціонального напрямку розвитку мережі залізниць швидкісних і швидкісних перевезень на основі глобального аналізу. Досвід роботи на ринку швидкого транзиту.

Для вибору концепції розвитку швидкісного та високошвидкісного пасажирського руху на залізницях України необхідно провести дослідження ринку пасажирських перевезень та проаналізувати ефективність регулярних та швидкісних пасажирських перевезень. Поїзд на існуючій моделі, що працює на залізничній мережі.

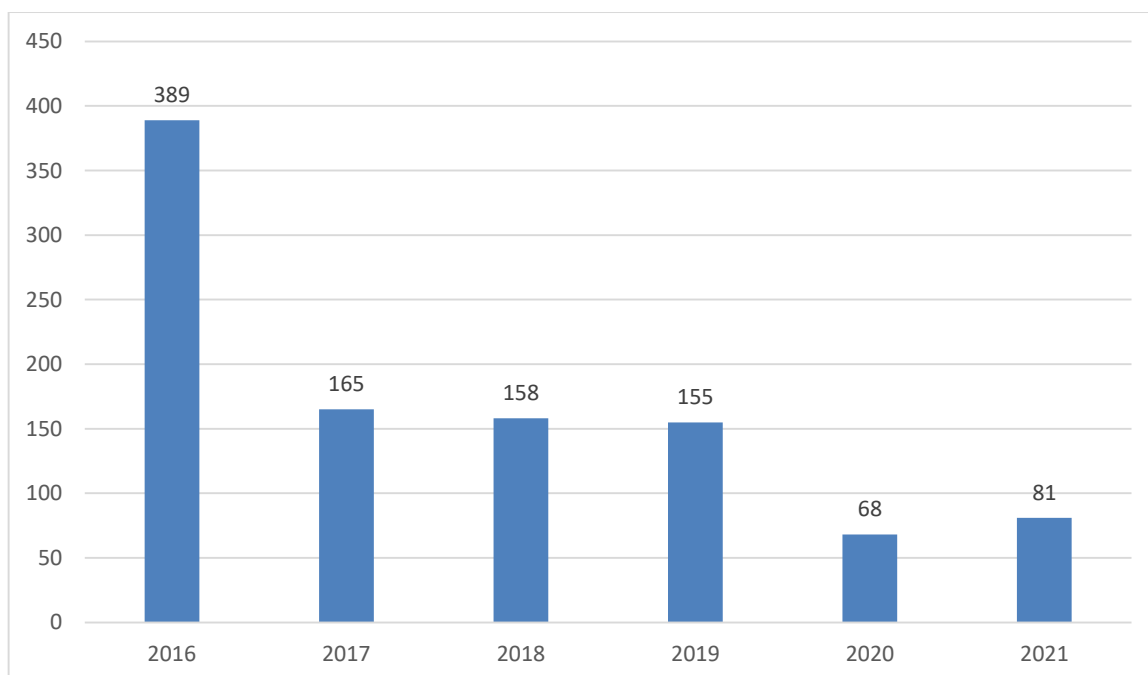

Рис. 2.1. Динаміка кількості відправлених пасажирів на залізницях України за 2016-2021 рр, млн. осіб

Джерело: побудовано автором на основі [36]

Аналіз кількості пасажирів залізничним транспортом за період 2016-2021 років свідчить про тенденцію до зниження інтенсивності пасажирських перевезень (рис. 2.1).

З незначним зростанням пасажиропотоку у 2021 році загострюється конкуренція між залізничним та автомобільним транспортом. Зниження рівня життя населення України, зменшення реальних доходів населення та різке зростання тарифів спричинили зменшення пасажирських перевезень, у тому числі морським на 10,5% -50%, повітряним -32,8%, автомобільним -34,97. %. Лише залізничний транспорт спостерігав повільніше зростання тарифів, ніж інші види транспорту, що призвело до перерозподілу пасажиропотоку на 8% для збільшення обсягів перевезень. Проте за останні чотири роки залізничний транспорт скоротив кількість пасажирів на 5%, а автомобільний – лише на 1%. (рис. 2.2).

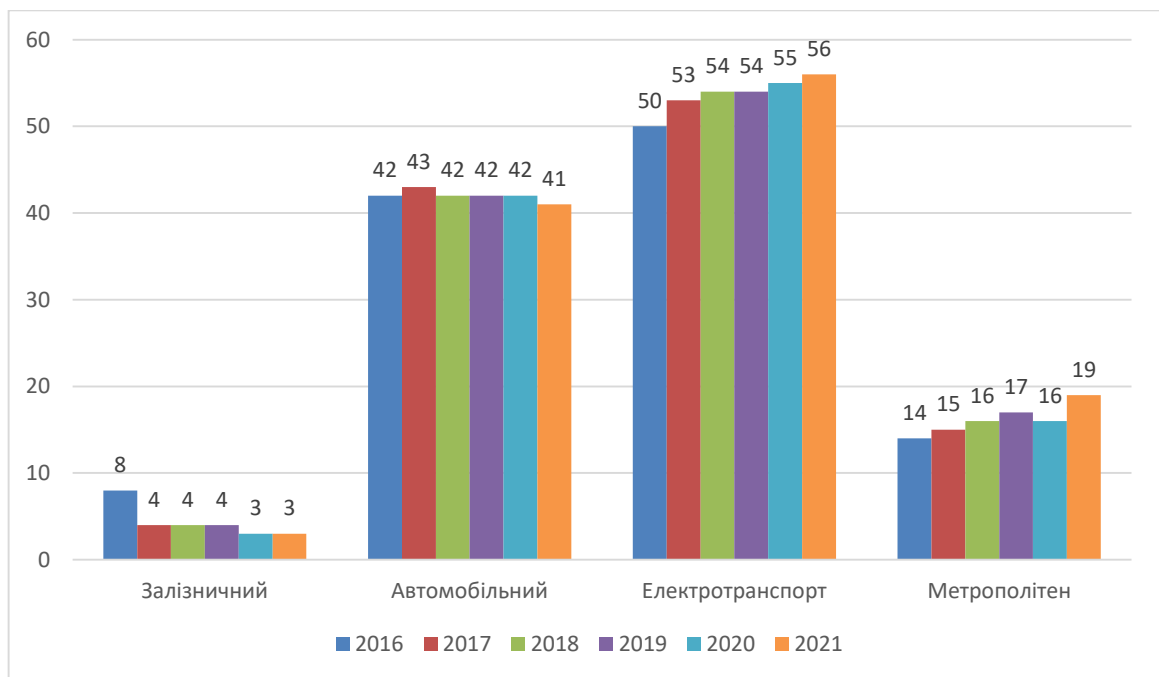

Рис. 2.2. Зміни загальної частки кількості перевезених пасажирів за 2016-2021 рр., %

Джерело: побудовано автором на основі [36]

Порівнюючи світовий досвід із чинною кон'юнктурою ринку залізничних пасажирських перевезень України, слід зазначити, що українські залізниці мають низькі швидкості прямування, низький рівень обслуговування пасажирських поїздів, посилення впливу конкуренції з автомобільним

транспорт. З метою підвищення конкурентоспроможності залізничного транспорту над ринком пасажирських перевезень перспективне використання високошвидкісних поїздів до 160 км/год з урахуванням існуючої модернізованої інфраструктури, з можливістю збільшення швидкостей у майбутньому.

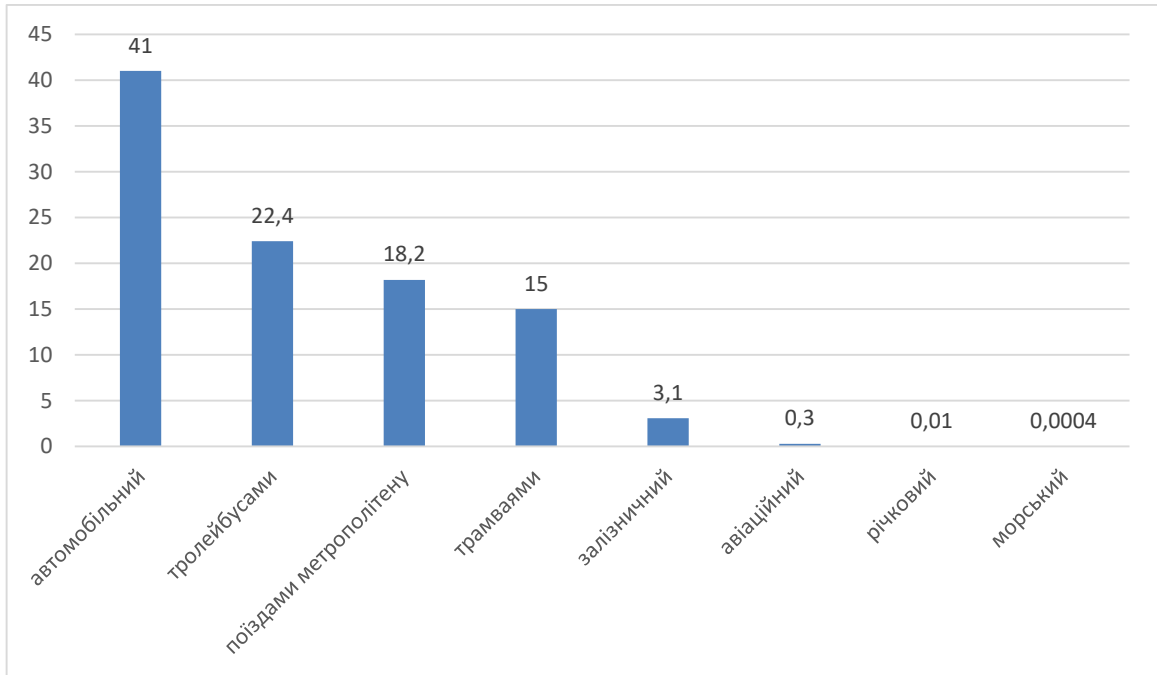

Рис. 2.3. Розподіл окремих видів транспорту у загальному перевезенні пасажирів у 2021 році, %

У зв'язку зі збільшенням пасажиропотоку на швидкісних поїздах доцільно призначати додаткові рейси за деякими напрямками у зв'язку з попитом, що збільшився. Пасажирські перевезення швидкісними поїздами також показують позитивну динаміку Інтерсіті+ сполученням № 715/716 Київ – Перемишль. За допомогою залізничного транспорту України можна було б налагодити швидкісне сполучення між усіма державами Європи. Цьому сприяє транс-європейська залізнична магістраль Е-30, що бере початок у Берліні і перетинає Україну за маршрутом Мостиська – Львів – Київ. Вона ж на території Польщі перетинається зі швидкісними магістралями Е-59 і Е-65. Маючи розгалужену транспортну інфраструктуру і перебуваючи на перехресті найважливіших напрямків світової торгівлі між Європою, Азією та іншими континентами, Україна має всі передумови для сталого розвитку транспортної галузі в рамках виваженої державної політики.

Найбільш прийнятним напрямком розвитку системи швидкісного залізничного пасажирського транспорту України є змішаний варіант розвитку швидкісної мережі на основі модернізації існуючих залізничних колій, що гарантує рух пасажирських поїздів на відстань до 200 км/ ч.

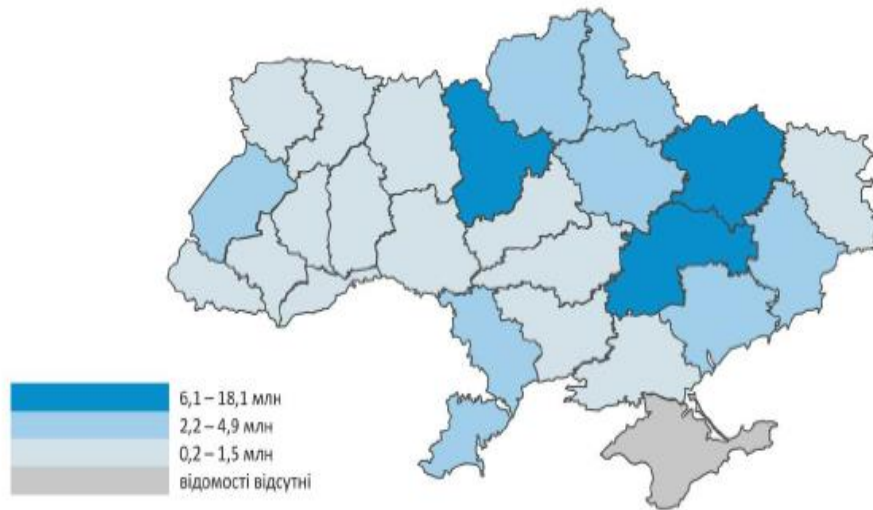

Рис. 2.4. Відправлення пасажирів залізничним транспортом загального користування за регіонами у 2020 році.

Також слід зазначити, що терміни митного оформлення залізничних транспортних засобів визначаються начальником митниці за погодженням з іншими адміністративними органами та адміністраторами залізниць та у пунктах пропуску через кордон України (КПП). Причому із головою відповідного відомства з охорони кордонів України.

Митне оформлення – це сукупність дій, які здійснюються сторонами та митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань митної справи в країні. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється повітряним, водним, автомобільним, залізничним, трубопровідним транспортом, лініями електропередач та змішаним транспортом.

Розвантаження, навантаження та перевалку товарів та інші операції, необхідні для митного контролю та оформлення, здійснюють залізничний оператор за рахунок коштів вантажовласника або уповноваженої ним особи.

Залізниці несуть відповідальність за втрату або неналежну доставку товарів, що перебувають під митним контролем, до митних органів

призначення у порядку, встановленому Законом про митницю та іншими законами України.

Митний огляд товарів при міжнародних залізничних перевезеннях проводиться у зонах митного огляду. Пасажири поїздів міжнародного сполучення можуть здійснювати поїздки до інших пунктів за маршрутом прямування поїзда на підставі угоди між центральним органом виконавчої влади та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію національної політики. у сфері фінансів. Ще можна пройти митний огляд. Повноваження, що забезпечують реалізацію державної політики у сфері охорони кордону, та центральні органи виконавчої влади, які забезпечують вироблення та реалізацію державної політики у сфері транспорту.

Загальний час проведення митного контролю осіб, транспортних засобів і товарів не повинен перевищувати час стоянки транспорту в пунктах пропуску, передбаченого наявним розкладом або графіком руху (див рис. 2.5).

НОРМАТИВИ ТРИВАЛОСТІ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ВИДУ ТРАНСПОРТУ

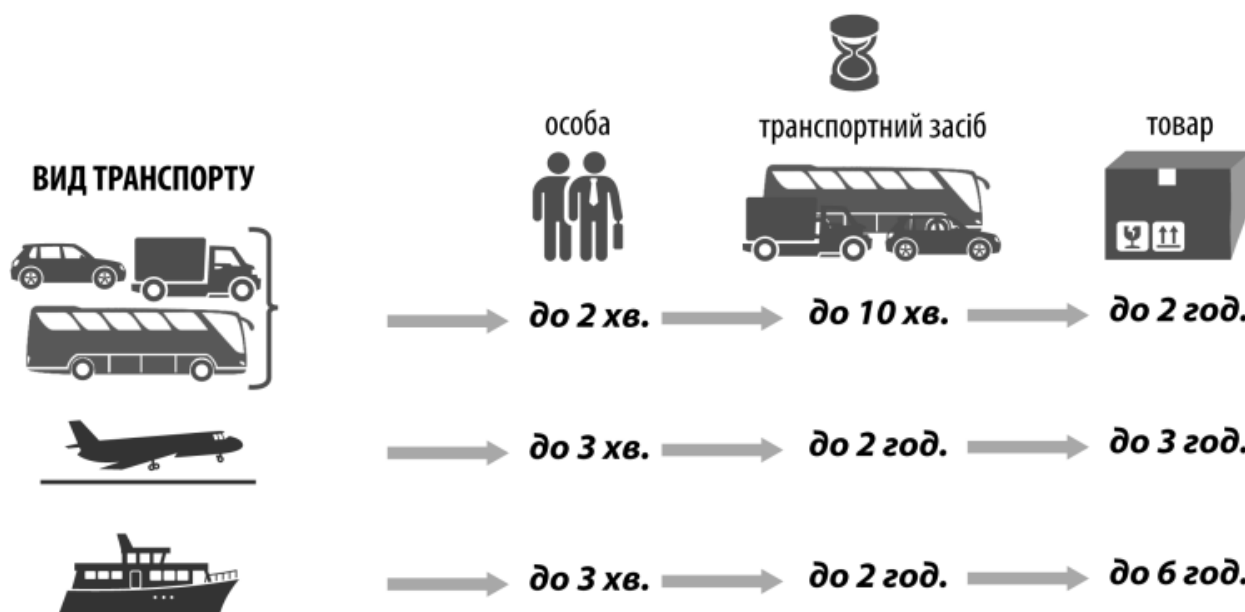

Рис. 2.5. Часові нормативи митного контролю осіб, транспортних засобів і товарів [41].

Це правило поширюється також митний контроль товарів, які потребують подання митної декларації. Співробітники митниці не дотримуються тимчасового регламенту лише в тому випадку, якщо є вагомі підстави вважати, що люди, транспортні засоби та товари переміщуються через кордон із

порушенням законодавства України або створюють загрозу авіаційній безпеці. Ці особи, транспортні засоби чи товари внаслідок порушення митних правил.

2.2. Прагматизм здійснення митних формальностей при перевезенні пасажирів автомобільним транспортом.

Захист митних інтересів держави, зокрема ефективності процедур митного контролю та митних процедур щодо товарів та транспортних засобів, що перетинають митний кордон України, є актуальним завданням митних органів на даному етапі. Щороку в Україні робляться кроки щодо підвищення ефективності митного контролю за одночасного скорочення митних процедур. Тому необхідно проводити ретельніше наукове дослідження для подальшого систематичного аналізу ефективності митного контролю в Україні та пошуку способів зробити це у поєднанні з оптимізацією митних процедур для транспортних засобів.

Митне адміністрування є одним із основних видів державного управління. Це пов'язано з тим, що постійне зростання зовнішньої торгівлі та міжнародних відносин потребує посилення контролю на наших кордонах. Система митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності призначена для забезпечення дотримання митних та нетарифних заходів, що вживаються державами для захисту життя та здоров'я населення, довкілля та захисту економічних інтересів. Водночас методи митного регулювання можуть самостійно стимулювати розвиток національної торгової співпраці та впливати на економічний розвиток.

Оскільки митне адміністрування є формою державного управління, воно має здійснюватися на основі принципів, характерних для всіх видів діяльності державного управління, таких як законність, системність, оперативність та прозорість. Об'єктами митного контролю є системи митних органів, посадові особи, які виконують функції органів влади щодо учасників ВЕЗ, переміщення

товарів та послуг через митні кордони, транспортні засоби з іншими особами в дорозі. митний кордон.

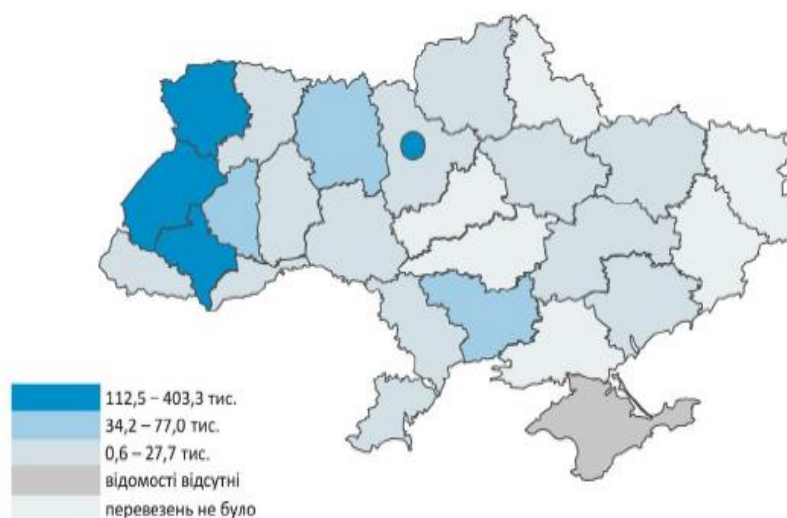

Рис. 2.6. Перевезення пасажирів автомобільним транспортом (автобусами) у міжнародному сполученні за регіонами у 2021 році

У разі ввезення транспортного засобу на митну територію України власник або уповноважена особа передає транспортний засіб для митного огляду уповноваженій особі митних органів. У цій зоні немає частин, які перетинають український кордон. Якщо автомобіль ввозиться на митну територію України для вільного обігу, громадяни мають можливість зробити попереднє декларування на митниці за місцем проживання. Це означає зарахування коштів на відповідний митний рахунок задля забезпечення митних та інших платежів. Попередня декларація може бути оформлена за умови надання митними органами повної інформації про транспортний засіб. тип, модель та марка, колір, рік випуску та дата першої реєстрації, ідентифікаційний номер, номер кузова, шасі, двигун, об'єм двигуна.

Декларування товарів та ТЗ є важливим елементом митного права України, що визначає необхідність відображення інформації та мету переміщення товарів, ТЗ та митних перетинів. Суть декларації полягає у наданні достовірних відомостей про товари, мету переміщення товарів через митний кордон України та необхідних відомостей для проведення митного контролю та митного оформлення у вигляді встановлених заяв. Форма

(письмова, усна, акт). Під час подання заяви на паперову декларацію можна використовувати як електронні, так і паперові документи.

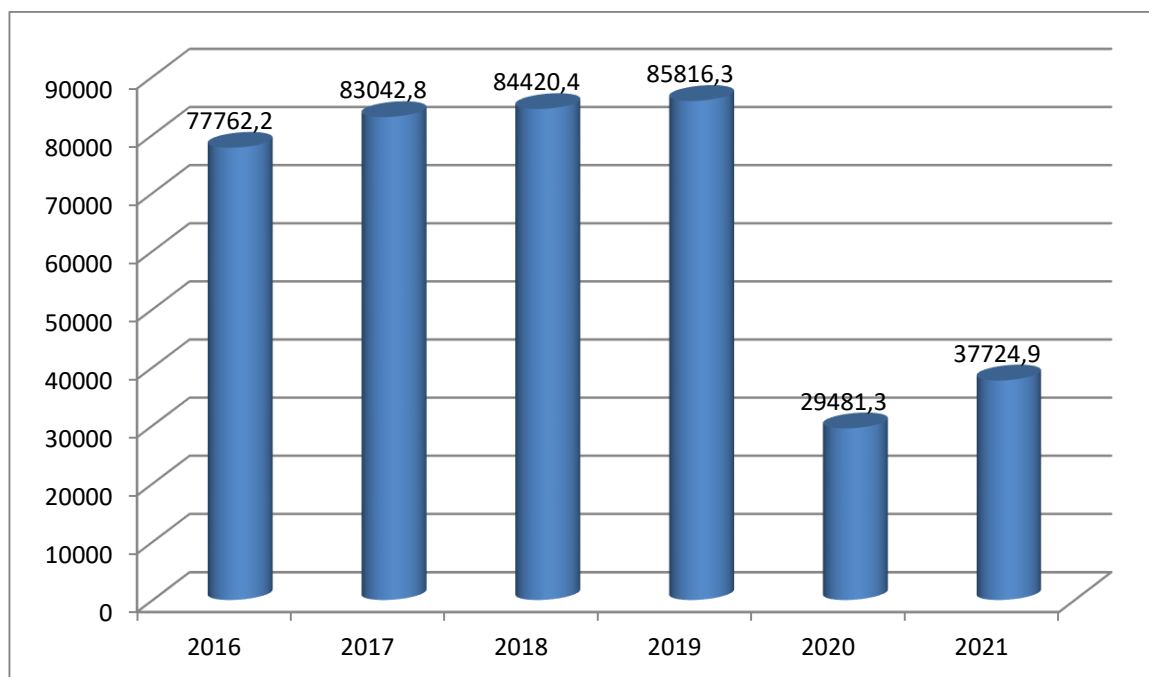

Рис. 2.7. Пропуск осіб через державний кордон України з 2016 по 2021 роки, тис. осіб.

Транспортні засоби підлягають митному оформленню під час переміщення через митний кордон України. Таке оформлення здійснюється посадовими особами митних органів з метою забезпечення митного контролю та використання коштів державного регулювання ввезення товарів на митну територію України.

Митне оформлення проводиться у відповідному відділенні митного органу до встановленого митним органом режиму роботи. Відповідно до міжнародних угод митне оформлення у пунктах пропуску через митний кордон України може здійснюватися цілодобово.

Зовнішньоекономічні операції характеризуються низкою показників, зокрема супутніми «суб'єктами» чи «об'єктами», які є входами до системи управління ризиками.

Основним об'єктом зовнішньоекономічної операції є транспортний засіб, що рухається через митний кордон і відповідно до ряду міжнародних угод (ГАТТ, Кіотська конвенція тощо) і суто національні законодавчі акти (Митний

кодекс України тощо), стає основним об'єктом контролю з боку митних органів.

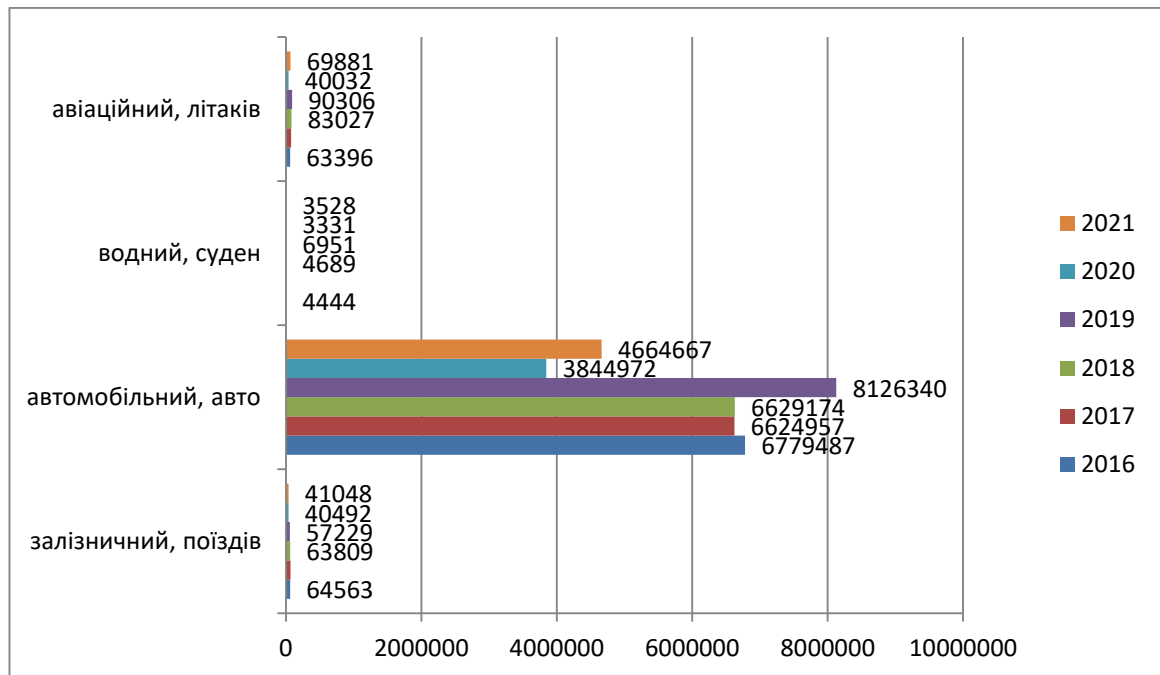

Рис. 2.8. Пропуск українських транспортних засобів через державний кордон України у 2016 – 2021 роках.

При цьому транспортні засоби, що знаходяться під митним контролем, не можуть переміщатися через митний кордон без відповідних додатків, встановлених міжнародними договорами та конвенціями, що підтверджують законність переміщення транспортного засобу як об'єкта зовнішньоекономічної угоди. Тому наступним логічним об'єктом контролю та джерелом потенційного ризику є супровідна документація.

Але, наприклад, рух товарів між продавцями та покупцями здійснюється за допомогою ТЗ. Особливості перевезень тим чи іншим видом транспорту регулюються міжнародними договорами, які, крім порядку руху, визначають основні транспортні документи, що підтверджують укладання договорів про такі перевезення.

У світовій практиці управління ризиками у митній сфері основною метою аналізу ризику є товар, а метою аналізу ризику можуть бути основні дані про товар, додаток, що містить інформацію, важливу для руху цього товару. - кордон (код товару, країна походження, країна та місце призначення товару, митна вартість товару), далі транспортний засіб та документи на перевезення,

інформація про основні ланки або компоненти міжнародного ланцюжка поставок (експортери, імпортери, митні брокери і т.д.).

Процес аналізу можливих ризиків при митному контролі товарів та ТЗ дуже складний і має враховувати безліч важливих факторів, пов'язаних із зовнішньоекономічною діяльністю загалом та зовнішньоторговельними операціями зокрема. Проте в процесі аналізу потенційних ризиків при митному оформленні необхідно враховувати ризики, які можуть бути виявлені у пунктах пропуску, та ризики, що виявляються на внутрішніх митницях.

Під час проведення митних перевірок на внутрішніх митницях може бути виявлено додаткові ризики, пов'язані з повною сплатою податків та дотриманням національних стандартів. Ухилення від сплати податків, як відомо, є найпоширенішою формою шахрайства, тому на даному етапі предметом аналізу ризиків може бути код та тарифна вартість товару, а також країна походження ТЗ.

Тенденція світової торгівлі до постійної зміни номенклатури товарів, способів їх переміщення та інших аспектів зовнішньоекономічної діяльності дозволяє їм пристосовуватися до умов (чинників, показників), що виникають за зміни умов торгівлі. Система управління ризиками є примусовою. Це спонукає до вибору нових чи змінених списків об'єктів аналізу ризику та відповідно до пошуку шляхів виявлення джерел формування.

Одним із основних завдань українських митних органів на найближчу перспективу є створення європейських стандартів митного обслуговування, перехід митного адміністрування на міжнародні засади. У ситуації економічного розвитку митним органам слід удосконалювати митне управління з допомогою спрощення і гармонізації відповідних процедур задля забезпечення прозорості, послідовності, логічності і передбачуваності діяльності суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, орієнтуватися взаємодію з суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності.

З метою полегшення зовнішньої торгівлі та збільшення товарообігу митні органи спрощують митні процедури при митному оформленні на кордонах. Слід наголосити, що для спрощення митних та митних процедур українські

митні органи активно впроваджують електронні митні декларації, що значно скорочує митні витрати та терміни митного оформлення. Таким чином, за умовами електронного декларування декларанту чи митному брокеру не потрібно особисто приносити до митного органу документи, необхідні митного оформлення. Майже всі процеси документообігу здійснюються виключно в електронному вигляді. Це також своєрідний бар'єр для раціонального використання бюджетних коштів.

Товари, транспортні засоби та інші предмети переміщуються через митний кордон України під митним контролем та підлягають митному оформленню. Митний контроль здійснюється для забезпечення дотримання державними установами, підприємствами та їх посадовими особами, а також громадянами порядку переміщення товарів та інших предметів через митний кордон України. Митне оформлення здійснюється посадовими особами митних органів для забезпечення застосування заходів митного контролю та державного контролю при ввезенні на митну територію України, транскордонному вивезенні, транзиті через територію України товарів та інших предметів. Митний контроль та митне оформлення здійснюються одночасно посадовими особами митних органів.

Митні органи, саме як провідні суб'єкти реалізації митної політики держави, уповноважені реалізовувати та здійснювати велику кількість завдань, належне виконання яких пов'язане з використанням ефективних засобів впливу як для громадян і суб'єктів господарювання, так і безпосередньо до працівників митних органів. Адже, тільки за умови раціонального та поетапного поєднання внутрішньої та зовнішньої митні органи будуть спроможні на високому рівні реалізувати своє призначення.

Саме уряд та національний парламент намагалися створити максимально сприятливі умови для ведення бізнесу, спростити адміністрування податків та знизити податкове навантаження. І це в умовах повномасштабної війни.

Для цього Верховна Рада України ухвалювала рішення про небачені досі податкові пільги. Наприклад, дозволила користуватися саме спрощеною

системою оподаткування майже всім українським компаніям та платити нижчий єдиний податок.

Крім того, для уникнення дефіциту товарів влада скасувала митні платежі та ПДВ на імпорт. Однак наприкінці травня риторика кардинально змінилася. Коли стало очевидно, що війна надовго, уряд сконцентрувався на пошуку ресурсів для існування держави. Один із шляхів – скасування деяких податкових пільг. До урядового законопроекту, яким Кабмін пропонує повернути мита на ввезені в Україну авто для власного користування, подали три альтернативні законопроекти.

Висвки до II розділу

Отже, митні формальності – це комплекс дій, які здійснюються зацікавленими сторонами та митними органами з метою виконання вимог законодавства України з питань державної та митної справи. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється повітряним, водним, автомобільним, залізничним, трубопровідним транспортом, лініями електропередачі та змішаним транспортом.

З метою контролю за ввезенням товарів на митну територію України від митниці відправлення на кордоні до митниці призначення в установленому порядку на території діяльності, на якій постійно проживає (тимчасово) власник, Використовується підготовлена попередня митна декларація або митна декларація з режиму митного транзиту.

У результаті проведених досліджень встановлено, що розвиток мультимодальних перевезень в Україні є перспективним напрямком формування ефективної транспортно-логістичної системи країни. Мультимодальні перевезення — це сучасний вид вантажних перевезень, заснований на принципах логістики «від дверей до дверей», що включає організаційну та технічну взаємодію, синхронізацію та координацію всіх

учасників ланцюга доставки з метою досягнення синергії транспортних процесів. Організація мультимодальних перевезень одним оператором за єдиним транспортним документом і наскрізною ставкою вантажу призведе до підвищення якості транспортно-логістичних послуг і високого рівня довіри до міжнародного ланцюга доставки вантажів і безпеки. сексуальність. Наступним важливим етапом дослідження є розробка моделі взаємодії системи управління мультимодальним транспортом України та її підсистем.

РОЗДІЛ III

ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ

МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ В УКРАЇНІ

Електронне декларування активно упроваджується, наприклад, у практику фінської митної служби. Фірми, що зарекомендували себе як добросовісні платники, можуть наперед послати по електронній пошті всі необхідні дані, вказати дату і час, коли вантаж пройде через пункт митного контролю, а до прибуття всі документи вже будуть оформлені і завірені.

У стадії становлення знаходиться нова креативна комп'ютеризована транзитна система ЄС (NCTS). Її використання, крім спрощення митної перевірки на зовнішніх межах країн ЄС, сприятиме розширенню саме співпраці між національними митними адміністраціями, зокрема в економічній боротьбі з контрабандою і іншими незаконними операціями. Вартість системи оцінюється в 43 млн євро, але витрати на її упровадження поза сумнівом виправдають себе, якщо врахувати масштаби контрабандного транзиту через територію ЄС [67].

Сьогодні, з покращенням міжнародного співробітництва для отримання доказів митних порушень, міжнародне право щодо митної справи аналізується щодо можливості застосування відповідних правових норм ЄС до українського законодавства.

Активно ведеться реалізація інституційних реформ митної служби, у яких реформуються митні органи Державної митної служби. Для ефективного здійснення цього процесу Національне податкове агентство активно взаємодіє із закордонними партнерами та реалізує кілька проектів міжнародної допомоги, спрямованих на покращення митної інфраструктури та спрощення митних процедур.

У рамках співпраці між МВС України та Європейською комісією було розроблено проект дорожньої карти для визначення низки заходів, особливо щодо ознайомлення з досвідом митних органів країн-членів ЄС. Привести українське митне законодавство у відповідність до стандартів ЄС щодо визначення митної вартості, управління митними ризиками, спрощення митних

процедур та боротьби з митними правопорушеннями.

Одним із таких напрямків є організація тренінгів для митників Митної служби України за участю представників Європейської комісії та експертів митних органів країн ЄС. Учасники семінару вивчать досвід митних правоохоронних органів країн-членів ЄС щодо проведення перевірок, розслідувань та засудження порушень митного законодавства. Планується ознайомчий візит до однієї з держав-членів ЄС з метою вивчення роботи митного відомства у сфері організації та проведення міжнародного інформаційного обміну та проведення перевірок законності зовнішньоекономічних операцій.

У країнах ЄС загальноприйнятою практикою є огляд товарів та транспортних засобів не лише під час та після митного оформлення, а й протягом певного періоду часу до та після митного оформлення. Наприклад, у Франції митний контроль, що відноситься до предмета зовнішньої торгівлі, здійснюється за двома напрямками: формальний контроль та базовий контроль. При перетині митного кордону представники французьких митних органів переважно перевіряють близько 5% товарів, що ввозяться, і близько 1% товарів, що вивозяться. Інші 95% управляються протягом 1-3 років після оформлення митного документа. Тобто основна увага приділяється митному постаудиту, тобто огляду товарів після їхнього випуску.

Тому однією з умов глобального інтеграційного процесу України є спрощення митних процедур. Враховуючи досвід країн ЄС, які впровадили спрощений митний контроль безпосередньо на кордонах України, при проходженні митних процедур велику увагу слід приділяти постаудиторській митниці як складову митного контролю. Його основні особливості: Перевіряти та виявляти недостовірні відомості про декларування товарів після їх випуску та не допускати збитків від сплати митних платежів до державного бюджету України.

Відповідно до законодавства Великобританії та ЄС органами, що виконують адміністративні та наглядові функції у сфері митних операцій, а також спеціальні функції боротьби з контрабандою, іншими злочинами та

адміністративними правопорушеннями, є; Королівська служба доходів і митниці (HM Revenue & Customs, HMRC). Служба знаходиться в підпорядкуванні Мінфіну Великобританії (HM Treasury). У число її функцій, поряд зі збором податків і акцизів, входять:

- стягування національних мит і охорона державних кордонів, включаючи захист британського суспільства від нелегального ввезення лікарських засобів, спиртних напоїв, тютюну і тютюнових виробів, ухилення від сплати податків;

- застосування тарифних заходів від імені та за дорученням уповноважених міністерств;

- ведення ТН ЗЕД;

- здійснення імпортно-експортного контролю;

- збір статистичних актуальних даних по зовнішній торгівлі.

Створення Митного союзу та передача повноважень з мит та митних питань органам ЄС відбилися на діяльності митних органів держав-членів Асоціації, але не зменшили їх функціонування, особливо їх подальшу відповідальність. Було збільшення ліквідації кордонів у межах ЄС. Кожна митниця на кордонах ЄС виробляє розмитнення товарів і після виконання всіх необхідних платежів і формальностей поширюється не тільки на власний внутрішній ринок, а й на всю митну територію ЄС, прирівняну до вітчизняних товарів держав-членів. вважається. Процес глобалізації призвів до розширення діяльності національних митних органів за рахунок посилення їхньої ролі у боротьбі з контрабандою, торгівлею контрафактними товарами, незаконним ввезенням наркотиків, зброї та робочої сили, відмиванням грошей.

Реалізація експортного потенціалу України на зовнішніх ринках є найважливішим завданням інтеграції української економіки до міжнародної економічної системи. В умовах трансформації економічної системи України виконання цього завдання стає важливою та головною умовою забезпечення ефективності функціонування економіки загалом. Збільшення експортних надходжень сприятиме реструктуризації української економіки, тим самим знижуючи боргове навантаження країни та значно розширюючи її імпортний потенціал.

Збільшення рівня та обсягу експорту можливе лише за умови проведення відповідної макроекономічної політики. Високий ступінь протекціонізму в інтересах виробничого сектору достатній для утримання експортних цін на штучно заниженому рівні, що також стримує зростання експорту сировини. Промислова продукція, призначена для експорту, виробництво якої в Україні має довгострокові перспективи, в принципі не оподатковується експортними податками, тому для збільшення обсягів експорту необхідно проводити різноманітні інституційні реформи.

Необхідними умовами розвитку експорту є насамперед макроекономічна стабільність та досить стабільний обмінний курс. Важливо відзначити, що як непередбачувані та небезпечні завищення валютних курсів, так і непередбачувані коливання обмінного курсу дуже негативно впливають на експорт.

Одним із засобів ефективного використання експортного потенціалу країни є політика, що забезпечує експортерам безмитний доступ до всіх матеріалів, що імпортуються. Так, наприклад, Гонконг та Сінгапур насправді є Порто-Франко. Це призвело до певної висхідної тенденції в експортних показниках цих країн.

Основними причинами, що перешкоджають процесу створення потужного експортно-промислового сектора за збереження досить високого рівня протекціонізму щодо вітчизняних виробників, продукція яких конкурує з імпортом, є:

- високий рівень протекціонізму, це зумовлює підірвання експорту, шляхом завищення валютного курсу та залучення національних виробничих ресурсів до галузей, що конкурують з імпортом;
- валютний контроль та розподіл ліцензій на імпорт, а при таких умовах забезпечити доступ до ресурсів за міжнародними цінами стає дуже проблематично.

Як визволення чи варіант від сплати митних платежів - використання тимчасового безмитного ввезення практично неможливе з адміністративної точки зору в умовах високого протекціонізму. Це призводить до міжнародної/світової ціни

Як показує світова практика, деяким країнам, наприклад Південній Кореї та Тайваню, вдалося досягти значного збільшення експорту під час проведення протекціоністської політики. Однак це стало можливим лише завдяки особливим політичним умовам та збігу обставин. Це практично неможливо відтворити в Україні. У Південній Кореї та на Тайвані авторитарні режими активно протистояли діяльності з вилучення ренти, яка розглядалася як мета розвитку експорту, що суперечить одна одній. У країні протекціоністська політика також врівноважувалась іншими засобами стимулювання промисловості та торгівля.

Використання подібних заходів та методів в Україні, на думку експертів, є досить проблематичним, оскільки може підвищити рівень корупції та зловживань. Більше того, ці заходи регулярно підкріплювалися експортними субсидіями, використання яких тепер стикається із протидією з боку країн із розвинутою економікою.

Враховуючи визначені тенденції та умови правового регулювання митного адміністрування та митного оформлення, пріоритетами у цій сфері є:

- підвищити рівень захисту національних інтересів за допомогою інструментів тарифної політики шляхом збалансованого одночасного застосування міжнародних вимог і стандартів.

- спрощення митних процедур шляхом вдосконалення системи управління ризиками. Це дозволяє нам зосередитися на виявленні та перевірці відправлень із високим ризиком.

- створення максимально сприятливого середовища для учасників зовнішньоекономічної діяльності для посилення їх імпортно-експортних операцій;

- підвищення ефективності оперативного виявлення та протидії негативним явищам у зовнішній торгівлі, які є потенційними загрозами національній безпеці та інтересам.

Для цього необхідно:

створити сприятливі нормативно-правові умови для розширення прав митних органів щодо доступу до інформації, що міститься в базах даних інших державних органів.

створити умови для ширшого застосування принципів постаудиторського контролю в практиці митного контролю та поступового відходу від практики 100% фізичного огляду товарів.

розробити національну концепцію створення та функціонування уповноважених трейдерів з метою підвищення безпеки руху міжнародних товарів та створення сприятливих умов для учасників зовнішньоекономічної діяльності. Статус акредитованого оператора повинні отримати суб'єкти ЗЕД, які відповідають встановленим законодавством критеріям (до таких критеріїв належать відсутність шахрайських дій при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності, супутніх товарів та фінансів. У документах відсутні недостовірні та суперечливі відомості, неправомірних дій не відбувалося). скоєні під час проведення зовнішньоекономічних операцій та інших.) статус надає уповноваженим трейдерам такі переваги: Значне спрощення митного оформлення товарів, зниження бюрократичних митних витрат з допомогою скорочення переліку необхідних документів, зниження витрат за проведення митного оформлення. Необхідно враховувати можливість втрати статусу уповноваженого суб'єкта результати поведінки.;

- розробити програми реформування митних процедур на основі повної автоматизації процесів, впровадження методів управління ризиками, профілювання та вибіркової. Для цього посилює обміни з іноземними експертами для запозичення відповідного іноземного досвіду.

– розширення використання системи управління та реагування на ризики, на основі поєднання індикаторів ризиків, що розроблені в рамках діяльності митними і прикордонними органами, і на операційному рівні, адаптацію цієї

системи до рамкових стандартів безпеки та оптимізацію процедур глобальної торгівлі та забезпечення її відповідності. Для цього необхідно забезпечити єдині стандарти обміну даними на міжгалузевому рівні між українськими правоохоронними органами та іншими відповідальними організаціями, які здійснюють моніторинг та контроль зовнішньоекономічної діяльності та володіють оперативною інформацією.

– створити єдину систему використання попередньої інформації відповідно до положень Рекомендацій щодо інформаційних технологій Кіотської конвенції та Рекомендацій з інтегрованого управління ланцюгом постачання товарів Всесвітньої митної організації з метою оперативного виявлення потенційно небезпечних вантажів та запобігання наслідкам увезення недоброякісної, екологічно-, санітарно- й іншої небезпечної продукції ще на початковій стадії руху.

Правові методи стимулювання саме зовнішньоекономічної діяльності в Україні ґрунтуються на положеннях законодавчих актів та інших нормативно-правових актах. До найважливіших із них відносяться:

Закони України: «Про зовнішньоекономічну діяльність»; «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту»; «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту»; «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

Постанови КМУ: «Про затвердження Порядку здійснення захисту інтересів вітчизняних товаровиробників під час проведення іноземними державами, їх економічними або митними об'єднаннями антидемпінгових, спеціальних захисних або компенсаційних розслідувань щодо імпорту товарів українського походження»; «Про затвердження Порядку проведення розслідувань з метою встановлення фактів дискримінаційних та/або недружніх дій з боку інших держав, митних союзів чи економічних угруповань щодо законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньої економічної діяльності України»;

Декрети КМУ: «Про оподаткування бартерних (товарообмінних) операцій в галузі зовнішньоекономічної діяльності»; «Про встановлення спеціального

режиму експорту окремих видів товару»; «Про порядок обкладення митом предметів, які ввозяться (пересилаються) громадянами в Україну».

На основі визначеної нормативно-правової бази розробляються методи й інструменти державного регулювання зовнішньої торгівлі. У науковій економічній літературі запропоновано досить чітку структуру даних методів та інструментів [12]. Схематично її подано на рис. 3.1.

Важливою складовою саме є формування економічної політики держави у сфері ЗЕД є залучення інвестиційних ресурсів. Україна також поступово теж формує достатньо чітку та обгрунтовану власну правову базу для реалізації інвестиційної діяльності [12].

Рис. 3.1. Методи та інструменти державного регулювання зовнішньої торгівлі.

Джерело: [40].

Закони України «Про режим іноземного інвестування» та «Про інвестиційну діяльність» регулюють дану сферу, передбачаючи певні гарантії та захист інвестиційної діяльності. Держава гарантує захист інвестицій, який не залежить від форми власності підприємства, а також відшкодовує понесені збитки, в тому числі матеріальну і моральну шкоду, завдану через дії,

бездіяльність або невиконання обов'язків, передбачених законами, посадовими особами чи державними органами щодо іноземних інвесторів. Окрім того, держава зобов'язана повернути інвестиції інвестору, причому без сплати мита, в натуральній формі або у інвестованій валюті. Повертаються також доходи, отримані з інвестування у випадку переривання інвестицій.

Україна досить вдало впроваджує заходи стосовно інтеграції в загальносвітовому економічному напрямі, що підвищує її інвестиційну привабливість.

Висновки до III розділу

У плані адаптації українського митного законодавства до міжнародних стандартів виникає гостра необхідність зміни регулювання такої діяльності з огляду на дуже слабкі позиції митних органів у міжнародному рейтингу. Сьогодні важливо осмислити процес формування митної системи з погляду усвідомлення світового досвіду розвинутих країн.

Ситуація, що склалася з митним оформленням товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митній території та принцип «єдиного вікна» на митних кордонах України вимагають негайних дій. Каменем спотикання також є затягнена і заплутана реорганізація митного відділу IRS. Це більше нагадує оптимізацію, аніж реструктуризацію. Це множить на нескінченний процес, що закручується, і тотальну дезорганізацію і деморалізацію особового складу, який, до речі, потихеньку стає все більш і більш «мотивованим матеріальним характером».

Митні операції у сучасних умовах здійснюються під адміністративним тиском з боку органів фінансової та прикордонної служби України. Узагальнення міжнародного досвіду регулювання митної справи може бути передумовою вдосконалення механізму регулювання митної справи.

ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ

Український бізнес в умовах невизначеності відчуває, що існує проблема саме в контексті конкуренції «білого» та «сірого» імпорту, але офіційних даних у вільному доступі щодо масштабів цієї проблеми немає. Саме тому виникає необхідність у проведенні дослідження, що має оцінити ці масштаби.

Тим не менше, основним чинником має стати встановлення чіткої законодавчої процедури забезпечення відстеження ланцюгів поставок товарів від імпортера (виробника) до кінцевого споживача, що унеможливить продаж нелегально ввезених товарів або товарів, ввезених для власного користування.

Теоретична сутність та призначення митного контролю в Україні визначається тим, що основи його здійснення розглядаються у цілій низці нормативно-правових документів, серед яких слід виділити Митний кодекс України, Постанови та Інструкції державної митної служби України, технологічні схеми пропуску через митний кордон товарів, транспортних засобів та вантажів.

Проте, враховуючи існуючу законодавчу базу, є деякі відкриті питання, пов'язані з українською залізницею. Тобто процес передачі та обробки інформації в дорозі автоматизований слабо, а взаємодія підрозділів станції відсутня. Визнання інновацій державними адміністраціями та учасниками транспортного процесу.

З розвитком нових інформаційних технологій, засобів зв'язку, обчислювальної техніки нового покоління в умовах сучасного розвитку економіки застосування та вдосконалення електронного документообігу на залізничному транспорті стало гострою потребою. Рада Міністрів України розглядає програму заходів щодо впровадження електронного документообігу в організації вантажних перевезень залізничним транспортом, електронного документообігу та електронного цифрового підпису. Це максимально скорочує потік паперових документів, прискорює процес обміну інформацією, підвищує надійність, ефективність та результативність залізничного транспорту та компаній, які користуються його послугами.

Аналізуючи організацію митного адміністрування та митного оформлення, можна сказати, що це досить складний і багатогранний процес, який залежить від багатьох факторів і потребує постійного перегляду та вдосконалення відповідно до вимог часу.

Пропонується перенести основний тягар перевірки з поточної адміністративної стадії на адміністративну з метою прискорення та спрощення процедур митного оформлення та водночас забезпечення ефективності заходів державного контролю зовнішньоекономічної діяльності. продукт.

З метою прискорення проходження митного контролю та оформлення в Україні рекомендується активно впроваджувати Товарний митний комплекс (ВМК). Світовий досвід показує, що створення митних центрів як на кордонах, так і всередині країни спрощує та уніфікує митне оформлення вантажів, робить митне оформлення більш ефективним, скорочує терміни митного оформлення та зменшує черги. Можливість скоротити чергу. Український митний пункт пропуску.

У зв'язку з євроінтеграцією України необхідно адаптувати митні процедури до європейських стандартів. Тому вважаємо за доцільне запровадити в Україні форму митної декларації, яка використовується в європейських країнах, і повністю адаптувати процедури декларування до європейських країн.

Українські митні декларації в основному відповідають європейським вимогам, але правила їх заповнення дещо відрізняються. Для європейських декларацій достатньо назви продукту. У нашій країні митники вимагають багато додаткової інформації зі сканованих документів, тому ця процедура є непрозорою та є підставою для вимагання хабара.

Якщо підприємець звертається лише до митниці і врегульовує процедури з усіма державними органами, то рекомендується використовувати світовий досвід. На жаль, в Україні такого немає, і імпортери самостійно покладаються на представників інших інституцій. Результати, які демонструють чесність, прозорість та якість загального митного адміністрування, включають:

- а) сплачені митні збори;
- б) Динаміка та загальний обсяг імпорту та експорту товарів;

в) Наявність контрабандних і контрафактних товарів.

Водночас, на нашу думку, аналізу статистичних даних недостатньо для оцінки якості роботи митних органів. Важливо вивчати управлінські рішення, які привели до конкретних результатів, прийняті в конкретних умовах.

Однією з ключових умов ефективного здійснення митного адміністрування є незалежність митних органів та їх відокремленість від політичних органів та об'єднань, що представляють економічні інтереси конкретних осіб. Ця умова гарантує прозоре та ефективне здійснення митного контролю.

Вивчення зарубіжного досвіду показує, що Україна має великий потенціал для розвитку та вдосконалення митного адміністрування та митних процедур, який може стати основою нових підходів до його реалізації.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Актуальні питання теорії та практики митної справи : монографія / за заг. ред. І. Г. Бережнюка. – Хмельницький : ПП Мельник А. А., 2013. – 428 с. – (Митна справа в Україні. Том 21).
2. Бережнюк І. Г. Теоретичні основи та сутність митної справи / І. Г. Бережнюк // Вісник Академії митної служби України. – 2009. – № 3. – С. 3-13.
3. Бліхар М. М. Митна політика країн Центрально-Східної Європи у контексті інтеграції до СОТ: реалії та перспективи для України [Текст] / М. М. Бліхар // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – № 7. – С. 3–8.
4. Вакульчик О.М. Європейський досвід оцінки результатів впровадження системи спрощеного митного контролю та якості митного аудиту / О.М. Вакульчик, Т.С. Єдинак, К. С. Костюченко // Вісник Академії митної служби України. Серія: «Економіка». – 2012. – № 1 (47). – С. 10–17. 3.
5. Василенко В.М. Реалізація принципу «єдиного вікна» у здійсненні контролю за переміщенням окремих видів товарів через митний кордон України / В. М. Василенко // Форум права. – 2015. – № 1. – С. 38–41.
6. Говор Д.І. Стан і перспективи міжнародного співробітництва митних органів України // Митна справа. – 2010. – № 4. – С. 49-54.
7. Гребельник О.П. Основи митної справи. Навчальний посібник.- К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 600 с.
8. Губа М.О. Митні платежі в Україні: особливості адміністрування в сучасних умовах [Текст] / М.О. Губа // Вісник Академії митної служби України. – 2010. – №2. – С. 63-68.
9. Гребельник О.П. Митно-тарифне регулювання зовнішньоекономічної діяльності: Підручник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 696 с.
10. Декларація щодо впровадження Рамкових стандартів ВМО на національному рівні: наказ Держмитслужби України від 12 вересня 2006 р. № 772 «Про введення в дію рішення колегії Держмитслужби України від

- 12 вересня 2006 р.» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/МК061279.html.
11. Дубініна А. А. Митна справа : підручник / Дубініна А. А., Сорокіна С. В., Зельніченко О. І. – К. : ЦНЛ, 2010. – 320 с.
 12. Дьомін Ю.М. Правові засади організації та здійснення митного контролю в Україні: теоретичні та практичні проблеми[текст]: автореферат дис. На здобуття наукового ступеня док.юрид.наук: 12.00.07 / Ю.М.Дьомін .- К., 2006
 13. Єдинак Т.С. Постмитний аудит як фактор забезпечення економічної безпеки країни: зарубіжний досвід та українська перспектива / Т.С. Єдинак, В.Ю. Єдинак // Вісник Академії митної служби України. – 2008. – № 4. – С. 70–76.
 14. Ємченко І.В., Закусілов А.П. Методи і технічні засоби митного контролю: підручник для студентів вищих навч. Закл./ Львівська комерційна академія. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 432 с.
 15. Звіт про виконання плану роботи ДФС за 2018 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/data/files/131201.pdf>.
 16. Кабаці Б. І. Механізм державного регуляторного впливу на динаміку економічного зростання / Б. І. Кабаці // Науковий вісник. – 2007. – Вип. 17.2. – С. 165–177.
 17. Каленський М.М. Митний Кодекс України: Науково-практичний коментар. – К: Алерта, 2007. – 757 с.
 18. Карамбович І.М. Методологічні основи дослідження митної справи / І.М. Карамбович, С.Г. Войтов // Економічний простір. – 2009. – № 22/2. – С. 65–72.
 19. Карамбович І.М. Митна система та її роль в регулюванні зовнішньої торгівлі України : монографія / І.М. Карамбович. – Д. : Акад. митної служби України, 2009. – 281 с.
 20. Кивалов С.В. Митна політика України : підруч. / С. В. Кивалов, Б.А. Кормич. – Одеса : Юрид. літ., 2001. – 256 с.
 21. Конвенція про тимчасове ввезення від 26 червня 1990 р. // Офіційний

- вісник України. – 2004. – № 36. – Ст. 2445.
22. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – ст.141.
 23. Кормич Б. А. Митні режими як інститут митного права / Б. А. Кормич // Митна справа. – 2013. – № 6. – С. 86–92.
 24. Коросташова І.М. Контрольна діяльність як основна складова компетенції митних органів / І.М.Коросташова // Митна справа.– 2010. – №1.– С.43-47.
 25. Коросташова І.М. Організаційно-контрольні правовідносини в митній службі України: поняття та структура / І.М. Коросташова // Митна справа. – 2010. – №1. – С. 30-34.
 26. Кунев Ю.Д. Визначення сутності та змісту основних митно-правових понять: «митна процедура» / Ю.Д. Кунев, Л.Р. Баязітов // Вісник Академії митної служби України. Серія : «Право». – 2014. – № 2. – С. 7–23.
 27. Кунев Ю.Д. Визначення сутності та змісту основних митно-правових понять: «митні формальності» / Ю. Д. Кунев, Л. Р. Баязітов // Вісник Академії митної служби України. Сер. : Право. – 2014. – № 1. – С. 7-19.
 28. Кунев Ю.Д. Визнання сутності та змісту основних митно-правових понять: Митна справа, Митне законодавство / Ю.Д. Кунев, Л.Р. Баязітов // Вісник Академії митної служби України. Серія : «Право». – 2013. – №1 (10) – С. 7-13.
 29. Кунева З. Ю. Митні формальності як правові засоби митної процедури / З. Ю. Кунева // Вісник Академії митної служби України. Серія : Право. – 2015. – № 2. – С. 189–195.
 30. Лист Державної митної служби України від 08.02.2016 р. N 364/2/99-99-19-01-01-10.
 31. Ліпинський В.В. Правові аспекти протидії переміщенню товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю / В. В. Ліпинський // Вісник Академії митної служби України. Серія : Право. – 2015. – № 1. – С. 58-63.
 32. Лубкей Н. Державна митна служба України проблеми реалізації фіскальних та регулюючих повноважень // Вісник ТНЕУ. – №1. – 2009. –

- С. 126.
33. Лукьяненко Е. В. Налоговое регулирование международной торговли товарами [Текст] : монография / Е. В. Лукьяненко / НАН Украины. Ин-т экономики промышленности. – Донецк, 2008. – 112 с.
 34. Любива Ю.В. Місце та роль фіскальної функції серед інших функцій митних органів // Вісник АМСУ. – 2009. – № 1 – С. 94 – 97.
 35. Лялька А.Б. Фіскальна функція митних органів України / А.Б. Лялька // Митна справа. – 2012. – № 5 (83). – С. 56–60.
 36. Мазур А.В. Особистий огляд як виняткова форма митного контролю / А.В.Мазур // Митна справа. – 2011. – №2. – С. 25-31.
 37. Мазур А.В. Переміщення товарів через митний кордон України»: різноманітність наукових поглядів на митно-правове поняття / А. В. Мазур, Я. Є. Колубаєв // Вісник Академії митної служби України. Сер. : Право. – 2009. – № 1. – С. 64-70.
 38. Мельник Т. М. Напрями вдосконалення митно-тарифного регулювання зовнішньої торгівлі в Україні [Текст] / Т. М. Мельник // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. – № 11. – С. 110–117.
 39. Митне право України: Навч.посібник / за Заг. Ред. В.В Ченцова та Д.В. Приймаченко / Вид. 2. – К.: Істина, 2008. – 328 с.
 40. Митна конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенція МДП) від 14 листопада 1975 р. // Офіційний Вісник України. – 2007. – № 3. – Ст. 138.
 41. Митна справа: підруч. / [А.І. Крисоватий, С.Д. Гернчаківський, О.Б. Дем'янюк та ін.]; за ред. А.І. Крисоватого. – Тернопіль: ВПЦ «Екон. Думка ТНЕУ», 2014. – 540 с.
 42. Митний кодекс Європейського союзу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kompmp.rada.gov.ua>.
 43. Митний кодекс України 2012 р. : Закон станом на 21.04.2014 р. (із змінами і доп. № 994-VIII від 04.02.2016, ВВР, 2016, № 12, ст.136) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
 44. Міжнародна конвенція про спрощення та гармонізацію митних процедур

- (Киотська конвенція) від 18 травня 1973 р. // Офіційний Вісник України. – 2011. – № 71. – Ст. 2711.
45. Настюк В. Особливості правового статусу органів митної служби в Україні / В. Настюк // Вісник Академії правових наук України. – 2012. – №4. – С. 44- 49.
46. Осадча Н.В. Порівняльний аналіз законодавства про митні режими України з Європейським Союзом та Митним союзом Росії, Білорусі, Казахстану (РБК) / Н. В. Осадча // Управління економікою: теорія та практика: зб. наук. пр. НАН України, Інститут економіки промисловості. – 2010. – С. 254-287.
47. Основи митної справи : навч. посіб. / [П. В. Пашко, В. А. Аргунов, В. П. Батіг та ін.] ; за ред. П. В. Пашка. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2002. – 318 с.
48. Офіційний веб-сайт Державного казначейства України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua>.
49. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.ukrstat.gov.ua>.
50. Офіційний Сайт прес-служби Державної митної служби України // Режим доступу: <http://www.customs.gov.ua>.
51. Пономарьова Н.В. Митно-тарифне. Навч. Посібник / Пономарьова Н.В., Стокер В.М., Павленко О.В., Нефьодов В.М., Шептура О.М.-Харків: вид-во ХНАДУ, 2009. – 203 с.
52. Петруня Ю.Є. Митні процедури в контексті здійснення митного постаудиту / Ю. Є. Петруня, В. А. Туржанський // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2014. – № 797. – С. 117-125.
53. Петруня Ю. Є. Митні процедури та розвиток управління постмитним аудитом в Україні / Ю. Є. Петруня, В. А. Туржанський // Вісник Академії митної служби України. Серія : Економіка. – 2014. – № 2. – С. 10-15.

54. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2011. – № 15-16, №17. – С. 112.
55. Приймаченко Д.В. Щодо діяльності митних посередників у процесі реалізації митних формальностей / Д. В. Приймаченко // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 802-807.
56. Про виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму : наказ Мінфіну України від 31.05.2012 р. № 657 // Офіц. вісн. України. – 2012. – № 80. – Ст. 3233.
57. Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції : Закон України // Відом. Верхов. Ради України. – 1997. – № 44. – Ст. 281.
58. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо порядку оформлення документів у ході проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, а також реалізації їх матеріалів [Електронний ресурс] : наказ [видано Міністерством доходів і зборів України 16.01.2014 р. № 23]. – Режим доступу : <http://www.document.ua/pro-zatverdzhennja-metodichnih-rekomendacii-shodo-porjadku-o-doc175900.html>.
59. Про затвердження Переліку відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій, і Порядку їх ведення [Електронний ресурс] : наказ [виданий Міністерством фінансів України 29.05.2012 р. № 623]. – Режим доступу : <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0989-12>.
60. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа : наказ Мінфіну України від 30.05.2012 р. № 631 // Офіц. вісн. України. – 2012. – № 64. – Ст. 2627.
61. Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа [Електронний ресурс] : наказ [виданий Міністерством фінансів України 30.05.2012 № 651]. – Режим доступу : <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1372-12>
62. Про затвердження Примірного положення про відділ (сектор) митного

- аудиту регіональної митниці, митниці [Електронний ресурс] : наказ [видано Державною митною службою України 05.01.2012 р. № 16]. – Режим доступу : <http://www.document.ua/prozatverdzhennja-primirnogo-polozhennja-pro-viddil-sektor-doc83472.html>.
63. Про захист суспільної моралі : Закон України від 20.11.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 14. – Ст. 192.
64. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19.06.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
65. Про приєднання України до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур: Закон України від 5 жовтня 2006 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 48. – Ст. 476.
66. Про транзит вантажів : Закон України від 20.10.1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 51. – Ст. 446.
67. Про участь України у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенція МДП) 1975 р.: Закон України від 15 липня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 33. – Ст. 307.
68. Про приєднання України до Конвенції про тимчасове ввезення та Додатків А, В.1-В.9, С, D та E до неї: Закон України від 24 березня 2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 29. – Ст. 371.
69. Проценко Т.О. Правове регулювання адміністрування податків і митних платежів// Автореферат дисертації. – К., 2009.
70. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2011. – № 15-16, №17. – С. 112.
71. Прусс В.М., Козирев В.К., Самойловська В.П., Шпак Н.Г., Кіценко Г.А., Вільшанюк М.С. Основи митної справи: навч. Посібник./ Одеський національний морський університет. – О.: ОНМУ, 2009. – С. 714.
72. Рамкові стандарти із забезпечення безпеки та спрощення процедур міжнародної торгівлі Всесвітньої митної організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

73. Рекомендации ВТО по посттаможенному аудиту (ПТА) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.rocb-europe.org/system/resources> 12. Даньков І. Удосконалення митного законодавства – діалог між владою та бізнесом [Електронний ресурс] / Даньков І. – Режим доступу : <http://www.rada.minrd.gov.ua/dumka-ekspertiv/129824.html>.
74. Рекун В. А. Проблемні питання визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України / В. А. Рекун // Митна справа. – 2013. – № 5(1). – С. 87-92.
75. Романенко Г.В. Митні прототипи (Customs Blueprints) як орієнтир для модернізації митної служби України. Серія «Юридические науки». Том 23 (62). / Г. В. Романенко // 2010. – №1. – С. 408-413.
76. Сайт Рахункової палати України // Режим доступу: <http://www.acrada.gov.ua/control/main/uk>.
77. Структура митних органів, спеціальних митних установ та організацій (з 01.05.18 р.) [Електронний ресурс] / Державна митна служба України // Режим доступу: <http://www.customs.gov.ua/dmsu/control/uk/publish/article>.
78. Суворов В. Оцінка ефективності фіскальної функції митних органів [Електронний ресурс] / В. Суворов // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2011. – № 3. – С. 57–69. – Режим доступу : http://www.nbuiv.gov.ua/j-pdf/Vknteu_2011_3_8.pdf.
79. Тоцька Т.С. Державне регулювання митної вартості імпортованих товарів / Т.С. Тоцька // Держава та регіони. – [серія: державне управління]. – 2010. – № 2. – С 226-231.
80. Шульга М. Г. Переміщення товарів через митний кордон України [Електронний ресурс] / М. Г. Шульга. // Теорія і практика правознавства. – 2014. – Вип. 2. – С.18-22.